

MỠI SỐ
16 tr

GIÁ BÁN
7 XU

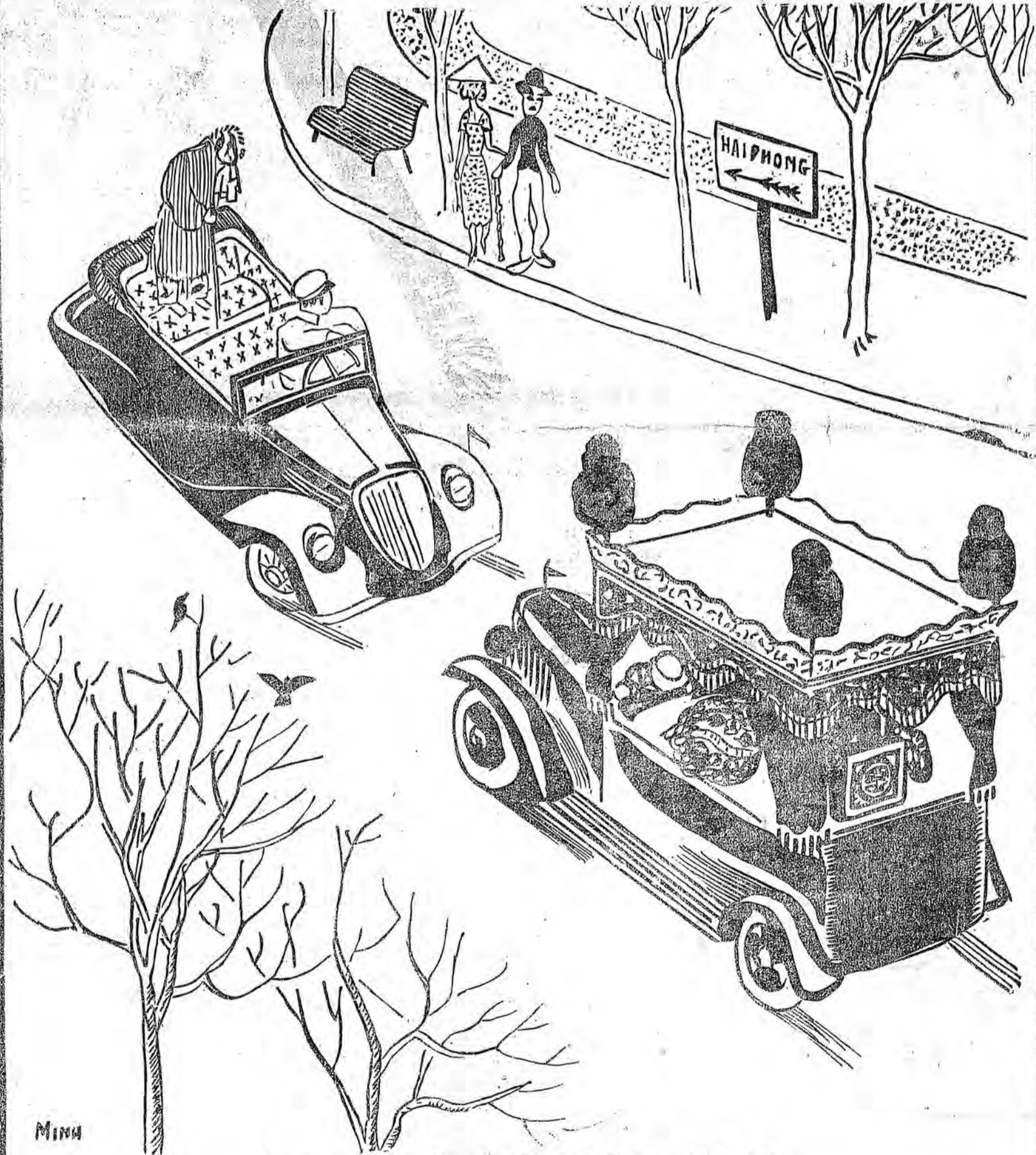
phong hóa

xã-hội và hòng trào phung

THỜI MỚI

DUNG HÒA ÂU Á

Lệ của ta : mẹ chết thì con trai cả phải đi thui lụi trước linh cữu.

Người con theo đúng lệ khi đưa đám mẹ bằng ô-tô.

TUAN BAO XA HOI
VAN CHUNG TRAO PHUNG
SO IN NHIEU
NHAT CAC BAO
O TRONG NUOC

KỶ SAU SỐ ĐẶC BIỆT VỀ TUẦN LỄ TỬ TẾ

TỪ NHỎ ĐIÊN LỚN

ÔNG NGUYỄN-VĂN-VĨNH ĐÃ TẠ THỂ

ONG mất ở bên Lào, trong khi đang theo đuổi trong các rừng rậm cái công việc của một người đi tìm vàng.

Tại sao ông lại rời bỏ Hanoi về tờ báo «Annam mới» sang bên đó làm việc ấy, người ta đã biết rõ rồi. Người ta còn bàn luận nhiều và than thở về sự thất bại trong các công việc của ông nữa.

Nhưng sự thất bại đó không làm gì. Cái mục đích của cuộc đời ông Vinh không phải ở sự thành công. Nếu như một người khác, chỉ yêu cầu một địa vị chắc chắn và an nhàn thì ông Vinh đã thừa có thể. Nhưng ông Vinh là một người ưa hoạt động, đời ông là một cuộc đời hoạt động cho đến cùng, nên đối với cái kết quả của các việc, ông không quan tâm đến.

Ông là người Annam đầu tiên hiểu rằng cuộc đời an nhàn mà các cụ ta xưa mong ước, là một cuộc đời đáng chán, đáng buồn. Ông đầu tiên hiểu rằng chỉ có hoạt động, thì một cuộc đời mới có ý vị và đáng sống, chỉ sự hoạt động mới làm cho con người ta trở nên có giá trị và giúp ích cho mọi người.

Đời ông đã sống, tuy có thất bại trong công việc làm ăn, nhưng vẫn là một cuộc đời đầy đủ muốn phần. Ông chết đi, chúng ta mất một người đáng trọng, đáng kính, mất một cái «nghị lực hoạt động» là sự đáng quý nhất trong đời bây giờ.

Chúng ta lại mất một nhà văn và một nhà báo nữa. Những công việc ông đã làm trong văn chương và báo giới, chúng tôi không cần nhắc lại. Chúng tôi chỉ nói rằng ông là người An-nam đầu tiên đã đoán biết cái sức mạnh vô cùng của báo chí, cái sức mạnh vô cùng của chữ quốc ngữ — đã dùng hai cái tội khi đó để truyền bá tư tưởng mới trong đồng bào.

Chúng ta lại nên biết nữa rằng, tuy có nhiều sự cảm dỗ mãnh liệt, mà ông vẫn trung thành với nghề nghiệp cho đến bây giờ.

Một sự như thế, cũng đáng để cho ta phải nên phục ông rồi.

Hưởng chỉ thất bại mà không ngã lòng, có tuổi mà không chán nản, ông thực đáng làm gương cho bọn thiếu niên ta nữa.

Ông mất đi đó là một tin buồn chung cho mọi người biết nghĩ.

THI TÌM CHỮ

Bắt đầu từ số này ở trong truyện «Sống» có bỏ sót một chữ và thay bằng một cái gạch đen. Các bạn sẽ tìm chữ đó và ghi lấy.

Chúng tôi ngậm ngùi thương tiếc kính viếng ông, và xin có lời trân trọng chia buồn cùng tang quyến.

Tự lực văn đoàn

MỘT ÔNG «QUAN LỚN»

THẸO báo *Œuvre*, có một ông kiểm học ở miền trung du rất hay tỏ cho thiên hạ biết mình có mũ cánh chuồn, có thể bài ngà, và có... bộ óc trưởng giả.

Một hôm, ông ta quần áo bảnh bao, mây râu nhẵn nhụi, đến khám một trường kia. Sử không thấy chép ông có mang điều ống, cháp, và mũ cánh chuồn đi theo hay không, nhưng chắc là có. Bệ vệ, ông hỏi một cậu học trò vài câu.

Cậu học trò vòng tay lễ phép đáp: — Thưa ông...

Tức thì ông kiểm học cho cậu một cái tát điếng người đi. Rồi, điềm điềm, ông giảng cho cậu ta một bài học luân lý:

— Đối với tao, mày không được gọi bằng ông, nghe chưa? Phải «bẩm quan lớn».

Đoạn ông hăm hăm quay lại trách

ông giáo không biết dạy học trò lễ phép hơn.

Nhưng sự thực, mặt ông chỉ là cái mặt... Nghe câu giảng luân lý của ông kiểm và câu trách của ông, tôi xin thú thật rằng tôi cũng thấy ngứa tay như ông, chỉ muốn tát. Ông kiểm học dạy chắc là sinh cùng ngày với ông bang Bang, nếu không phải đồng môn với ông bang. Mà chắc ông ta tin rằng cái mặt ông là trung tâm điểm của thế giới, là cái rốn của quả đất.

Nhưng, sự thực, mặt ông chỉ là cái mặt...

NHÀ PHA...

O tỉnh Johet, xứ Illinois bên Mỹ, có một cái nhà pha, bề ngoài trông cũng có vẻ âm u buồn thảm như nhà hỏa lò Hanoi vậy.

Nhưng ở trong? Ở trong là một cái trường tốt ít ra là bằng trường Cao đẳng Đông dương. Con một nhà cự phú tên là Loeb — bị tù về việc giết người — xin phép ông «cai» ngày ngày viết thư trả lời tù nhân về những vấn đề về pháp toán, địa dư và lịch sử. Một người bị tù về tội lừa đảo dạy tù nhân khác học tiếng Anh-lê, một tay ăn cắp sành nghề dạy tiếng Lá tinh và một người

ÔNG CỬ ĐÈN: MỘT NGƯỜI RA LÀM QUAN KHÔNG CẦN ĐẾN ĐÈN GIỚI

— Bẩm quan lớn cử đèn soi xét... —

làm giấy bạc giả dạy môn cao học toán pháp.

Không những chỉ có thế ở trong nhà tù ấy, còn có máy vô tuyến điện, có sân chơi, có vườn, có đội quân đá bóng, có một buồng chớp ảnh, có cả nơi rạp hát và có chỗ đánh đàn, thời kèn riêng nữa...

Ở trong đó, thật có lẽ sung sướng. Mà chính ở bên Mỹ, người ta cốt đề từ nhân được sung sướng: họ cho là một cách cải ác vi thiện, khiến trong nước ít tội nhân đi.

Nhưng đó là ở bên Mỹ. Chứ nếu ở bên nước Nam ta thì có lẽ nhà tù lúc nào cũng chật ních mà tù nhân đến đuổi cũng không ra nữa.

Ở BÊN TÀU

HO đã bắt đầu bài trừ sự hút thuốc phiện một cách kịch liệt, tàn khốc nữa. Song những người trồng nha phiện, những người buôn thuốc, họ dễ yên, họ quay lại những người vô phúc mắc nghiện.

Lần đầu bị bắt, người mắc nghiện phải phạt qua loa, rồi được vào nằm nhà thương để cai. Lúc ở nhà thương ra, thì bị khắc chữ vào cánh tay, — để lần sau bị bắt, người ta nhận ra ngay. Lần này thì không sao trốn thoát... nếu không giàu có. Phạt tiền sẽ rất nặng, mà nếu không có trả, sẽ bị hành hình ngay.

Vì thế mà gần đây, trong số 654 người mắc nghiện bị bắt lần thứ hai, 220 người nghèo đói đã bị lôi ra để làm gương... ý chừng để làm gương cho số 434 người phong lưu có tiền nộp để hút chơi. Họ bị chia làm ba tốp, người nào cũng đeo một cái bảng sau lưng kể tội họ, rồi lính dẫn họ đi khắp phố: họ lại còn phải diễn thuyết cho dân gian biết tội họ là thế nào, hút thuốc phiện hại những gì, kết quả ra làm sao và hùng hồn khuyên người ta đừng theo gương họ. Diễn thuyết như vậy thật khó khăn hơn diễn thuyết ở trước mặt mấy vị thượng quan để rất lấy mảnh bằng tri huyện.

Ba hôm đi riễu phố để diễn thuyết... rồi bị bắn chết. Những ông lính của đội không quân Việt-Nam đừng lo vội, cứ việc mà đi mây về gió: câu truyện kia xảy ra mãi bên Tàu.

HÒA BÌNH

NGUỜI ta thường ví hòa bình như một con chim hồ câu.

Hiện nay thì con chim ấy đã bị đạn nhiều rồi, không phải những lời tuyên

HẢI, SÂM KIẾN THẬN HOÀN

Chế toàn bằng Hải cầu thận, sâm cao-ly và các vị thuốc rất tốt, luyện theo một cách riêng, uống ít mà sức bủ rất chóng và rất mạnh.

CHUYÊN CHỮA

Dương hư, (liệt dương) phòng sự kém, tinh ít, khí loãng, mộng tinh, di tinh, hoạt tinh, và đàn bà khí hư, bạch đới, bạch trọc, cùng những người lặn kinh niên thành thận suy khí kém, sáng dậy ướt dính ở đầu quy, uống thuốc này sẽ khôi hẳn, là một phương thuốc hay nhất chữa về thận giá 1\$ 1 hộp

KIM-HƯNG DƯỢC PHÒNG

81 — ROUTE DE HUẾ (bên chợ Hôm) HANOI, — 81

ĐẠI LÝ: Haiphong 62 Rue Paul Doumer — Namdinh 225 phố hàng Giầy và 28 Rue Chapeaux — Đập-cầu: 12 phố Chính — Sơn-táy: 8 Cửa hân —
Phủ-lại: hiệu Vinh-Thắng — Hongay: 4 Rue Théâtre

cáo hùng hồn của các chiến phủ có thể rớt vết thương của nó được.

Nhưng, theo nhiều nhà cầm quyền, họ làm con chim hòa bình bị thương là cốt mong cho nó sống lại đây :

Nước Nhật đem quân vào Mãn châu để làm gì? Để đem hòa bình đến cho Phô-Nghi và dân Mãn...

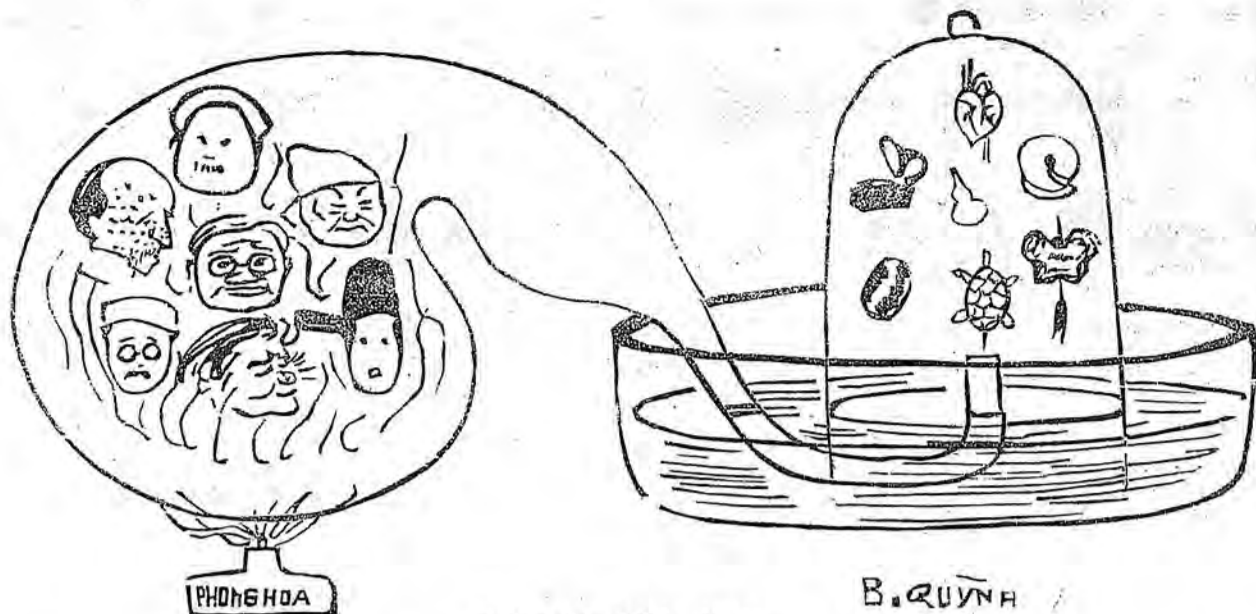
Nước Ý đem quân sang Á để làm gì? Để đem hòa bình đến cho một lũ mọi hung hăng.

Thủ tướng Hitler đem quân đến đóng ở hạt Rheanie để làm gì? Chẳng qua là muốn giữ mình, để nước Pháp khỏi xâm chiếm: âu cũng vì hòa bình.

Mà nói quá đi nữa, Âu châu mà có một trận huyết chiến thể thảm khác nữa, thì chắc cũng sẽ cốt để sự hòa bình có nền tảng chắc chắn.

Như vậy hội Quốc Liên lo lắng làm gì cho một.

Từ Ly

PHONG HÓA HỌC

P. H. Lục + N. C. Tiêu + N. K. Hiên + N. N. Quốc + P. L. Bông + N. H. Hợi + N. T. Thuật = tim + rùa + rươi + mỗ + kim khánh + kèn hát + dưa đỏ.

PHONG RAO MỚI

DỰNG TƯỢNG ỒNG CỬU NGHĨ

Hỡi ai dân ở tỉnh Hà,
Còn ai chẳng biết tiếng nhà Cửu Nghi.

Nổi danh buôn bạc một thì,
Sơn sao ngoài cửa thiếu gì khách vay.

Từ khi về đất đến nay,
Chết là hết truyện: tẻ thay thói đời!

Chẳng ai kể đoái người hoài,
Chỉ còn vợ góa là người xét công.

Tạc bia đá, đúc tượng đồng,
Đề ghi công đức ông chớng giàu sang.

Bây giờ tượng dựng nghênh ngang
Ở làng Văn-diễn, đón quan khách thành.

Lễ long trọng, tiệc linh đình,
« Bít cua » dâng dặc, « sấm banh » rạt rào.

Danh chớng có vợ nêu cao.
Tú Mỡ

VUA HỀ CHARLOT

Chẳng mấy khi vua hề Sặc-Lố
Đặt Lạc-hồng quả bộ sang chơi
Tú tôi vui vẻ dâng lời
Tung hô vạn tuế « vua cười » thế gian.
Ngài du lịch không quan hộ giá
Chẳng cung nhân hầu hạ bên mình
Chẳng kèn, chẳng trống linh đình,
Chẳng cờ, chẳng quạt linh tinh rợp trời.
Một mình với một người tri kỷ
Cuộc Nam du phỉ chỉ tang bằng.
Lu bù vui với núi sông
Danh lam thắng cảnh thỏa lòng ngao du.
Chẳng phiền nhiều kẻ thù người tiếp,
Chẳng « dit cna », chẳng tiệc chẳng tung!
Tuy không lâm-liệt oai-hùng.
Thế mà thiên hạ nức lòng hoan nghênh,
Môn cợt riêu tài linh có một,
Khiến đời cười nôn ruột nôn gan.
Hỏi rằng trong khắp nhân gian
Ai còn lạ mặt anh chàng hề kia,

Trên mép diêm bộ ria lùn phún,
Mặt ngày ngó, dân độn, li li,
Thân hình, dáng dấp dị-kỳ
Áo quần luộm thuộm, chân đi vòng kiềng.
Trò ngộ nghĩnh nghề riêng tài giỏi
Tiếng Vua cười thế giới lừng danh.
Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh,
Ngắm xem thân thế một anh pha trò
Sương đời hơn những vua lo...

Tú Mỡ

Nhưng nên thêm vào mấy đoạn, đại khái :

Lạy thánh, thánh hãy đặt một cái lò xo rất nhạy và rất khỏe vào chốt cửa nhà báo của chúng tôi để hễ đóng vào là cửa lại tự mở ra tức khắc, như thế, nhà báo của bọn tôi tờ thánh sẽ không bao giờ bị đóng cửa lâu, hay đóng cửa hẳn.

Lạy thánh, xin thánh ban cho một kẻ tôi tớ trung thành của thánh là ông Vũ đình Long thực nhiều lãi về nghề in và nghề bán sách để ông ta khỏi phải dâng lên mặt báo những truyện kiếm hiệp, quái hiệp, quỷ hiệp, rất có hại cho trẻ con, tuy có lợi cho một mình ông ta.

Lạy thánh, thánh hãy ban cho một vài kẻ trong bọn tôi tớ thánh thêm chút ít lương trí và lương tâm để họ đừng có dũ tâm cầu chính phủ trị các bạn đồng nghiệp.

Petrus Linh

KINH CẦU NGUYỆN CỦA CON NHÀ BÁO

NHÀ xuất bản báo Ấn-độ Gia-tô tiêu tức (catholic Herald of India) ở thành Bombay có đăng trên báo mình thiên kinh sau đây để các viên bình bút hằng ngày cầu nguyện :

« Lạy thánh Phan-xi-cô đơ Sa-li (François de Salles) là thánh yểu mến cầm đầu cái nghề khờ khạo của chúng tôi, thánh hãy sẵn lòng che chở chúng tôi. Thánh hãy ban cho bọn tôi tờ thánh thêm chút ít trí phán đoán, còn về bọn đọc giả của chúng tôi, thì xin thánh rút bớt trí phán đoán đi. Xin thánh hãy làm cho bọn mua năm không nhận thấy những điều sai lầm của chúng tôi, và ban cho họ đủ ánh sáng để họ nhận thấy giá trị của chúng tôi. Lại xin thánh nhồi vào óc họ sự đúng thời để họ nhớ trả tiền báo cho đúng hạn ».

Làng báo nước Nam cũng nên hằng ngày cầu nguyện câu kinh trên này.

Về dịp ông Nguyễn văn Vĩnh tạ thế

các báo hằng ngày, nghỉ một kỳ và các tuần báo ra chậm một ngày để tỏ lòng thương tiếc.

Vậy báo Phong Hóa số sau đáng lẽ bán vào sáng thứ năm thì hoãn lại đến sáng thứ sáu mới bán.

Kỳ sau bắt đầu đăng
Chiếc tát nhuộm bùn
của
PHAN CAO CÙNG

NỮ'A CHƯ'NG XUÂN

đã bán gần hết
nghìn thứ 10 (tức nghìn cuối cùng)

GÁNH HÀNG HOA

đã bán gần hết
nghìn thứ 8 (tức nghìn cuối cùng)
chúng tôi chỉ giữ lại mỗi thứ 100 cuốn về sau chỉ bán cho những người nào muốn mua trọn bộ.

Bức thơ ngỏ, gởi chung cho các liệt vị Thương gia Nam-kỳ:

Thưa các Ngài, nhà thuốc NAM-THIÊN-ĐƯỜNG Hanoi là một nhà thuốc nam ra đời đã lâu năm, to nhất và danh tiếng nhất xứ Đông-pháp, chuyên môn khảo cứu các khoa y học thuốc nam thuốc bắc rất công phu, có thật tài, nghiên cứu chế tạo đủ hết các thứ thuốc cao, đan, hoàn, tán, bệnh nào có đủ thuốc ấy đã được đồng bào xa gần hoan nghinh tin dùng rất nhiều, vậy sự công hiệu của các thứ thuốc thể nào, đã có những người dùng thuốc hiểu rõ, bản cục không cần phải khoe khoang, xưng thánh, xưng thần, nói hay nói khéo như mấy nhà thuốc khác. Muốn cho đồng bào Nam-kỳ và đầu đầu cũng dùng được thuốc NAM-THIÊN-ĐƯỜNG, cho nên bản cục muốn đặt một nhà Tổng-dại-lý (agent général) tại Saigon để thay mặt Tổng-cục mà đặt nhiều chi-điểm ở các tỉnh Nam-kỳ để bán các thứ thuốc của bản cục chế ra. Vậy ngài nào muốn làm xin cứ gởi thơ cho nhà thuốc NAM-THIÊN-ĐƯỜNG, 46 rue des Phúc-Kiến Hanoi mà thương lượng.

VAI TRANG CU'OI CO'T

TRUYỆN VUI

VĂN LÀ NGƯỜI

Tặng những người không biết thơ mới là cái gì mà cứ làm thơ mới, (trong số đó tất nhiên có tác giả)

Khái-Hưng

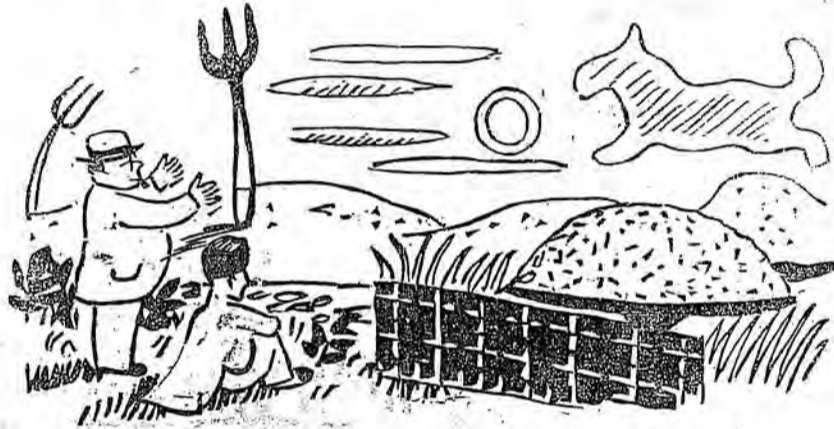
Kỳ báo trước, tôi soạn vở kịch vui
 Một hồi
 Chẳng biết có hay ho không, nhưng
 cũng dễ trôi,
 Nghĩ là chỉ tốn độ vài giờ thôi.
 Vì thế, kỳ báo này quen mui
 Tôi lại
 Viết một câu văn vui, đại khái
 Cũng bằng thơ mới.
 Nói thơ tự do thì có lẽ phải
 Hơn, vì cứ mỗi lần
 Gặp văn,
 Là tôi tự do xuống giọng, bất kỳ
 câu ngắn
 Hay dài, từ một đến mười hai
 chữ. Như thế hẳn
 Chẳng khó khăn gì,
 Mà bỗng dưng mình lại trở nên một
 nhà thi-
 sĩ. Rồi các nhà phê bình sẽ
 Tìm ra những cái hay của mình, và,
 có lẽ
 Tôn đưa mình lên bậc thi-hào,
 Thì mình cũng đành nhận, chứ biết
 sao?
 Nhưng xin hãy kể đến truyện vui đã.
 Chẳng đọc giả
 Phải khó chịu vì đoạn nhập-đề
 Dài lê thê :

Một buổi chiều xuân, hai nhà thi-sĩ
 (Trong số đó không có tôi đâu nhé)
 Cùng đi ngoạn cảnh và làm thơ
 Đề tả cái đẹp mơ-
 Màng và dịu-dàng và rực rỡ
 Của Tạo-Hóa.
 (Rõ với hóa, sĩ với nhè, các nhà
 Thơ tự do chúng tôi cho là

Đặc vận lắm rồi đây,
 Đặc vận cũng như trời và gười vậy).
 Gặp nhau, một người hỏi: Ngài là ai?
 — Ta là một thi-sĩ. Còn ngài?
 — Ta là một thi-sĩ
 Có chân giá trị.

Đứng trước cảnh hoàng-hôn
 Hai thi-sĩ cảm thấy tâm hồn
 Bâng khuâng tê tái
 Như chưa chan tinh ái.
 Một ngài cất tiếng ngâm
 Giọng nghe sang sảng như kim âm :

(ngâm)
 Mặt trời là : một viên ngọc lựu đỏ (1)
 Nạm trong chiếc nhẫn vàng.
 Giải mây dài màu tím vắt ngang

Chân trời như cái vòng đồng đen dát
 ngọc lựu (2)
 Hàng cây bích ngọc (3) uốn éo lá loi
 In bật lên nền trời
 Màu ngọc lam (4) và phản chiếu bóng
 Xuống mặt nước hồ bóng
 Như gương pha-lê (5) trắng thủy ngân.

1. Grenat, 2. Améthiste, — 3. Saphir, —
 4. Emeraude, — 5. Cristal.

(ngâm)
 Từ chân trời đùn lên đám mây chó
 Lửa đốt cháy đỏ.
 Dần dần da thẫm lại, thành chó thui,
 Rồi nhuộm tím hồng tươi
 Trở nên màu dựa mặt
 Cẩn-thận.

6. Opale, — 7. Perle, — 8. Diamant. —

Gợn sóng chạy lăn tăn như vân
 Trong viên ngọc dẫn bạch (6) màu
 trắng sữa.
 Một lát nữa,
 Tựa cánh màn trên châu (7), làn
 sương
 Bao phủ lấy cảnh vật. Và những hạt
 kim cương (8)
 Lấp lánh đọng trên ngọn cỏ.
 Nhưng kia, phía đông trăng đã ló
 Trông chẳng khác cái mâm bạc mạ
 vàng.

Người ngâm rít lời, người nghe khen
 vang :
 — Tuyệt ! Tuyệt ! và tuyệt tuyệt !
 Thơ ngài thực giàu vận và ý sang
 Mà lời trong như pha-lê, như ngọc
 chuỗi
 Tài hèn này xin cũng nói điều
 Một hai điều :

NHÀ VĂN SĨ (viết văn) — Ngồi bên lò
 sưởi chày đỏ rực tôi thấy ấm áp dễ
 chịu xiết bao !

Khoảnh khắc, trời tây đỏ thắm như
 bát tiết canh
 Một giải mây màu cá Lăng, long lanh
 Viên mỡ gà vàng ánh
 Rọi xuống những cánh -
 Đồng dầy nước đục lơ lơ
 Và nổi vầng như nước suối bò hay
 riêu cua.

Tên đời, đất đỏ tựa kem ót,
 Một ngôi chùa
 Mái mọc tựa ca-mãm-be phò mát
 Ẩn dưới bóng mát
 Cây nhãn lớn đầy hoa, giống như
 đĩa xôi vò
 Đơm có ngọn. Gần đó những vườn
 mía
 Có phen nửa đan mắt cáo vẩy bốn
 phía
 Trông hết chông bánh cốm buộc lại
 dang

Màu vàng.

Rít lời, người kia cũng khen vang
 Gợi-là có đi thì có lại

Cho toại

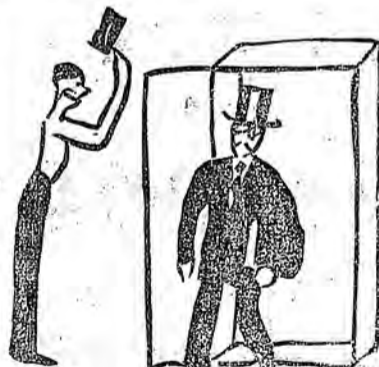
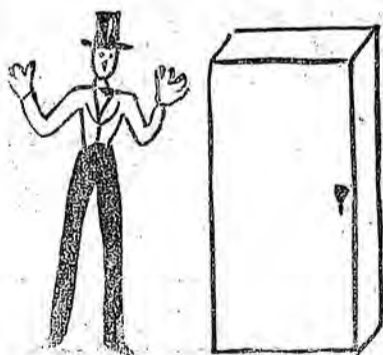
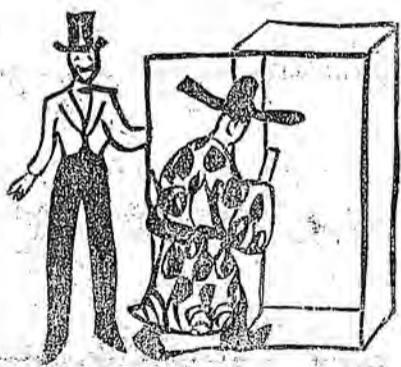
Lòng nhau. Còn ai lạ gì trò đời !
 Đến đây là hết câu truyện vui.
 Kể thì cũng hơi nhạt
 Mà lại có mùi mù-lạt.
 Nhưng tôi biết sao? Đến văn xuôi
 Của tôi

Còn nhạt, thì thơ mới
 Là lối văn khó hết chỗ nói
 Tôi viết sao cho có tài.
 Và văn là người,

Chẳng tin cứ đọc kỹ
 Hai bài thơ của hai nhà thi-sĩ
 Trên kia. Một ngài là chủ cao-lầu
 Và một ngài chủ hiệu bảo ngọc, trán
 châu.

Khái-Hưng

MỘT TRÒ QUỸ THUẬT CHỈ BÊN NHẬT MỚI CÓ NGƯỜI DIỄN ĐƯỢC

BÊN TA CHƯA CÓ AI DIỄN NỔI.

Đèn ký sinh nở

MÀN NGUYỆT KHAI HOA
 Các bà khi sinh nở dùng
 Rượu-Chối-Hoa-kỳ soa nhất
 quý.

- đỡ phải nằm than —
- không lo tê thấp —
- gân cốt khỏe mạnh —
- đi lại được ngay —

Buôn lái nhiều, bán rất chạy
 Nhiều tỉnh có Đại-lý rồi

Phòng-tích «con chim» gia truyền ngũ đại

Ai muốn biết thuốc Phòng-Tích Con Chim có
 công lực đến thế nào, trước khi dùng thuốc
 xin cứ đến các nhà Đại-lý hỏi sẽ biết
 thuốc hay. Tỉnh nào cũng có Đại-
 lý, nhiều quá không thể đăng
 hết tên lên báo được.

VŨ ĐÌNH TÂN

Ấn-lưu kim-liên 1926

178bis Đường Lạch-tray — Hải-phong

Nghị mát Đò-sơn

ĐÒ-SƠN NÀO BẰNG

Vừa chảnh, vừa mát, vừa
 thơm lại rẻ tiền

Phần thuốc soa rôm CON-GÀ

Hộp to 125 grs. : 0p10

Hộp bé 75 grs. : 0p06

Buôn giá hạ, bán lái nhiều

Đã nhiều tỉnh có Đại-lý.

nên buôn ngay, bán rất chạy

DUYÊN NƠ...

Một bên là ba ông lính khố đỏ, một bên là bà chị lâu xanh. Ba ông lính, người lực lưỡng, hùng dũng, nhưng vẻ mặt sượng sùng như gái về nhà chồng buổi tân hôn dưới nụ cười chế riếu của cử tọa. Duy bà chị lâu xanh là vẫn chân chấu trơ trên liếc mắt quanh tứ phía như muốn tìm người cầm cái sắc... vỡ đầu lính của mình.

ÔNG CHÍNH ÁN — Tòa buộc cả sáu người vào tội đánh nhau bị thương. Đầu đuôi ra làm sao ?

Mấy « cô dâu » lính khố đỏ đưa mắt nhìn nhau, không ai đủ can đảm trả lời ngay. May sao một chị lâu xanh nhanh nhẩu hát mái tóc đỏ lôm hớt ngắn — một tương lai của các bà, các cô — thản nhiên trả lời:

— Bầm ba tên này...

Rồi chị ta điem vào mặt ba người lính, khiến cho mặt mũi họ hóa đỏ như khổ của họ.

— ...ba tên này vào nhà chúng con, phá phách đồ đạc, rồi đánh đập chúng con.

ÔNG CHÍNH ÁN— Vì cơ gì ?

CHỊ LÂU XANH — Bầm chẳng vì cơ gì cả. Họ đánh chúng con thâm tím cả mình mẩy, chứ chúng con phận đàn-bà, con gái yếu đuối, đánh làm sao được họ.

Ông chánh án mỉm cười nhìn thân thể cao lớn đầy đà của các chị bị cáo, rồi hỏi:

— Ừ thì các chị không đánh. Nhưng làm sao người lính Mai lại chảy được máu đầu ra ?

CHỊ LÂU XANH— Bầm, con biết đầu được. Chắc anh ấy về nhà, vợ đánh lại đổ cho chúng con đánh đấy chứ gì.

Lính Mai, mặt đỏ chín, giận quá nên bật ra được một câu:

— Bầm, con chưa có vợ ạ.

Rồi đầu đi, đôi lợt, anh ta nói tiếp một cách chơn chu lắm:

— Bầm hôm ấy, chúng con cao hứng (cử tọa cười) đi qua phố họ ở, nên họ chạy ra kéo áo vào. Anh Biên con đây lại bị dăng mắt mù nữa. Chúng con cười nói vui vẻ, nhưng chúng nó hỗn quá ạ.

— Nó hỗn thế nào ?

— ... Bầm... bầm, chúng nó dám bảo chúng con có khổ thì chúng nó cũng có ạ.

Thoát được câu ấy, lính Mai thổ mạnh như nhẹ hẳn người. Hai ông bạn của lính Mai cũng như được thư thái hơn, vì mặt cũng bớt đỏ.

Nhưng đến lúc tòa tuyên án phạt mỗi người 16 quan tiền phạt án treo, thì ai nấy mới thật thư thái, cả khổ đỏ lẫn lâu xanh.

Tứ Ly

CUỘC ĐIEM BẢO

LẠI CHÓ NỮ

CÓ lẽ bởi vì cái thích của phần đông người mình là được ăn thịt chó quay, nên người ngoại quốc họ mới yên trí rằng đó là món ăn « quốc gia » của người annam ta.

Chẳng thế mà hết báo Paris Soir lại đến báo Le Journal des Femmes (báo phụ nữ) gần đây, bà Marie Henriette Blanchard có viết một thiên phóng sự về việc ở bên ta, trong có một đoạn như thế này:

«...Cô ta nhớ lại khi còn đi theo cha bán súp ở Hanoi. Nội súp nóng để ở đầu phố... Thỉnh thoảng, một người kéo xe đến ăn vội vàng một bát nước dùng trong nồi lều bều những miếng súp sịch chớ và bún nhào (1) (1).

Súp sịch chớ ! Đó là một món ăn chắc ngon mà ta phải cảm ơn bà Blanchard đã có lòng tốt chỉ bảo cho biết. Vậy các nhà sành ăn thịt chó, như nhà báo Đông pháp chẳng hạn, thử ăn xem sao ?

NHÀ BÁO TA

TRONG một số Ngộ báo thể thao, ông (hay bà) Hát Uit H.8 có viết một mục « Đố đây » về giải ping-pong ở Namdinh.

Ông bàn về giải ấy và những

(1) Có lẽ là phở

người dự giải. Rồi từ thể thao, ông quá vui chân đi mãi đến đầu dậu:

— « Nhà ping-pong Mộng Lân với vẻ mặt tươi như hoa. Nghe đầu trước kia Lân làm thợ sê, lúc nung lười چرا không may trong lò có viên đạn ghém nổ ra, làm cho có lỗ lồi lõm ở mặt hoa...»

Không biết cái lỗ hoa của ông Mộng Lân có liên lạc gì đến cái tài đánh ping-pong của ông ấy không, mà sao ông HS lại nói tới? Và ông ấy trước có làm thợ sê thì có can hệ gì đến thể thao ?

Ông HS bàn về thể thao thì cứ nói đến thể thao. Thế mới là biết bản phận và công việc của người làm báo.

LÀM THƠ NỮ

ĐÂY lại một nhà phóng viên có biệt tài nữa, bất cứ trong một cái gì, ông ta cũng làm thơ được !

« Thuật rõ vụ viên quản khố đồ tầm dẫu xăng vào mình rồi tự thiêu chết (T.B.T.V. số 5703).

«...Thì cũng trong cái thời kỳ ấy, có một người thợ con gái, tên là Thị Cúc, xuân đang vừa thì, mặt mũi tươi tắn như đóa hồng buổi sáng được ông (viên quản) để ý ; rồi... một ngày kia, ông cố dạm hỏi, cưới người thiếu nữ ấy

cho người con trai của ông, tên là Phạm ngọc Hường.

« Tình duyên ai buộc, hương lửa bén hơi, đôi vợ chồng trẻ mười phần đã như tin nhau, trăm năm nhưng chắc bạc đầu, nào hay...mẹ chồng chết, chồng chết...»

« ... Ông Quản buồn ít lâu, rồi ông lại khuấy khóa lòng, vì một nhà xuní hop, này bố, này dậu, này con trai thứ Phạm ngọc Thâu, này lũ gái Thư, Lan, Bé, Nhân.»

Chừng ấy câu mà chưa có gì liên lạc đến cái cơ tại sao ông quản kia tự tử. Còn văn thì y như là một truyện Cúc Hoa, hay Tống Chân vậy. Giá nhà phóng viên có biệt tài này viết quách bằng thơ thì phải...»

VĂN CHƯƠNG

TRÍCH trong bài « Văn tế vị hôn phu : ông chef train Trần thanh Nghi (chết vì xe cán) — Tiếng Dân số 898 :

«...Ai ngờ, máy tạo éo le: đường đời ác độc.

« Cầu bắt nhân trước mặt đã cản ngăn ; xe chuyên chế sau lưng còi thét giục.

« Trai tang bỗng đang mở mặt, bỗng dàu, choảng tới dàu, vang tới óc, ngựa mây xanh oan uổng chi bình sinh... »

Một sự chết bị xe lửa cán mà nói văn chương hoa mỹ được đến thế, thực là tài !

Thạch Lam

X.X. — Này bác Lý, hai cái bảng gì thế này nhỉ ?

L.T. (ra về thao) — « Cầu dối tay » đấy chứ cái gì !

Một cuộc thi chuyện ngắn rất lớn của gánh hát Nhật-tân do báo Tin-văn tổ-chức

Muốn khuyến-khích các nhà văn, ông Hoàng-văn-Quang, giám đốc gánh hát Nhật-tân ban, có nhờ chúng tôi đứng ra tổ-chức một cuộc thi chuyện ngắn có tất cả 20 giải thưởng, 5 giải đầu bằng đồ mỹ-thuật tàu và 15 giải sau bằng sách, tất cả đáng giá non 200p 00.

Vậy các bạn làng văn muốn dự thi thì xin đón xem thể-lệ sẽ đăng ở TIN-VĂN số 17 ra ngày 1er Mai và số 18 ra ngày 15 Mai 1936.

THÁI-PHÍ

Prochainement ouverture

du

Salon de Coiffure TRAC

86, Rue du Chanvre

Plan et façade conçus par

L'ARCHITECTE VO DUC DIEN

57, Route de Hué, Hanoi

Anh em chị em! Chỉ đọc có

Tiếng Vang làng Báo là đủ

Một tờ báo chưa từng có ở Đông-Dương bao giờ.

Tòa báo: 16 RUE HỒNG-PHÚC — HANOI

SỐ ĐẶC BIỆT ra ngày 6 Mai, bán 2 XU

có những bài và tranh:

- 1o) Tuyên án bọn văn-sĩ mẹ mìn Đại-Vô-Ủy
- 2o) Con khỉ Đông-Sơn diện quần áo tay khoác áo toi lá nón. Nguyệt-Hồ
- 3o) Ông Tham-Lãng yêu tổ-quốc Việt-Nam và mẫu quốc Pháp. Phá-Thạch
- 4o) Cuộc đại-chiến về nghệ-thuật Thần-Công
- 5o) Bức họa bài phi-lộ của Hanoi - Báo,
- Tăng-Cang Hòa-Thượng đánh thưc quốc-dân,
- Câu Ám và Cô Chiên của ông Thái-Phí,
- Anh đầu bếp Vũ-Đình-Long,
- 6o) Tôi không « từ thiện » Phá-Thạch
- 7o) Năm người biên-lập Tiếng Vang trình diện và tự giới-thiệu

VUI CƯỜI

Của N.D.B., Nhà Nam

Chai không nguyên lành

Câu cá mang tờ kẻ giá rượu về đọc cho cụ cử nghe. Cụ đọc:

— Rượu 40 phân, giá bán 0\$35, chai không nguyên lành mang trả lại, được trừ 0\$05.

— Vậy à con (cụ cử nói), con đi lấy mấy cái chai vỡ ra đây để thầy đem đổi lấy mỗi cái 0\$05.

Của N. Đương, Hành thiện

Cười hồ

Tiếng âm nhạc và giọng châu văn rêu rắt. Một cô đồng khấn đồ đầu diu đang ngồi hăm hực ở trước ban thờ: đó là đồng « Ông mãnh hồ ». Bỗng một người về mặt hăm hăm, tay cầm roi đến bên cô (ông hồ), rồi nhẩy phất lên lưng và ra roi quất... Mọi người đang thì thào, thì cung văn đã nhanh ý đổi giọng hát lấp:

— A...a... ông Hoàng cả a... a... : ông là quan tướng nhà giời à, á á á... ông xuống cười hồ a, ông ngồi về châu á...

Của F. G. Jan Noyé

Làm vậy

Người ta vô ý đánh vỡ mất cái bánh của thằng Tuyên. Nó khóc, bắt đền...

Người ta mua đèn nó chiếc khác và hỏi nó rằng:

— Thế chủ Tuyên có ăn cả bánh vỡ này nữa không.

Tuyên phụng phịu:

— Có... ông... « ăng » vậy !!

Của V. T. Chomoi

1. Nghe nhầm

Lý Toét đi ngang qua một trường học, tò mò lại gần xem. Học trò lúc đó đương tập đọc. Lý Toét thò đầu nhìn vào và lúc học trò đứng lên một loạt và đọc to: Politesse (Bô-li-tét).

Lý Toét tưởng họ chửi mình, vội cắt thẳng:

2. Vào khám

A bảo B:

— Nay, thầy anh vừa phải vào khám đấy.

B hết hoảng:

— Ôi giời ơi! Tại làm sao thế, anh?

A điềm nhiên:

— À, có gì đâu, nghe đâu như thầy anh bị bệnh làm sao ấy, phải vào nhà thương khám đấy mà.

Của P. Q. Văn

Linh hồn đi đâu?

TRÒ — Thưa thầy, khi người ta

chết thì linh hồn đi đâu a?

THẦY — Nó cũng vì như thế này nè (thầy châm đèn lên rồi tắt đi). Đó các anh có thấy ngọn lửa nó biến đi đâu không? Linh hồn của người ta cũng vậy.

— Thế nhưng nếu ta châm lửa vào thì đã lại cháy. còn người ta chết đi thì làm thế nào cho sống lại được?

— Ai biết được!

— Thế thì không vì với cái đèn được.

Của N.T. Kha, Hanoi

Quý nhân

ÔNG CÀM — Trước khi bị bắt được mấy hôm, mày ở đâu?

TÔI NHÂN — Con ở hỏa lò.

Ô. C. — Trước khi ở hỏa-lò được mấy hôm, mày ở đâu?

T. N. — Con ở sừng tan.

Ô. C. — Trước khi ở sừng tan được mấy hôm, mày ở đâu?

T. N. — Con ở nhà đá.

Ô. C. — Trước khi ở nhà đá, mày ở đâu?

T. N. — Con ở nhà trưng giới.

Ô. C. — Trước khi ở nhà trưng giới, mày ở đâu?

T. N. — Con ở trong bụng mẹ con a.

Ô. C. — ???

TÔM

KẾT HÔN...

NẾU các bạn, sang chơi bên Nhật-bản, vào thăm một cửa hàng lớn ở Kobe, các bạn sẽ ngạc nhiên khi nhận thấy một gian hàng... « hạnh phúc của vợ chồng ». Cửa hàng ấy chỉ là một chi nhánh thường của những nhà thay mặt ông tơ bà nguyệt để xe giấy cho đôi lứa; nhưng cách xếp đặt, bày biện ở trong không kém về đặc sắc. Mới vào hàng, các bạn sẽ tưởng là một gian phòng của một thư viện. Các bạn không nhận thấy cái gì khác ngoài những tủ đầy ô kéo có giá đỡ giấy để chữ, nhưng nếu kéo một ô ra, các bạn sẽ thấy những phích (fiche) nhỏ, mỗi phích đều có giá đỡ ảnh và có chú thích cặn kẽ về người trong ảnh: Tên tuổi, lớn bé, cao thấp (kích thước), nặng bao nhiêu cân, màu tóc, nghề nghiệp, cửa cải, khuynh hướng.

— Các bạn chọn đi.

Đó là lời nhà hàng khuyến khích các cô các cậu đến « mua bán ».

Khi bạn đã lựa được hàng vừa ý, bạn sẽ tìm đến một ông có vẻ bề bệ oai nghiêm ngồi chính giữa ở một bàn giấy hết sức tân thời bao quát cả gian phòng. Chỉ phải trả một món tiền nhỏ, người ấy sẽ hứa cho bạn một cuộc gặp gỡ với người bạn mong ước. Còn về sau, người ấy không chịu trách nhiệm chi hết.

(thuật)

TÔM CỦA NHÀ NGOẠI GIAO

NHIỀU nhà lãnh sự Pháp, như ông Corbin làm lãnh sự ở Luân-đôn hay hầu tước Chambrun ở La-mã, đều vẫn đặt những tiệc yến rất long trọng làm về vang cho người nấu bếp của Pháp ở nước ngoài.

Nhưng trái lại, nhiều nhà thay mặt chính phủ Pháp không để ý đến việc ăn uống, tuy đó là một vấn đề rất quan trọng trong trường ngoại giao. Lắm ông còn quá hà tiện nữa.

Như ở thành phố lớn kia, chẳng có bữa tiệc nào là khách của lãnh sự Pháp không thấy có một con tôm hùm. Một con tôm hùm chia cho sáu hay tám người ăn, có khi nhiều hơn nữa! Nhưng cái đó chưa lấy gì làm lạ: Món tôm ấy là lấy ở một hộp công-sec (conserves) ra. Thịt tôm nhồi rất khéo vào trong một cái vỏ tôm — mà bao giờ cũng chỉ có cái vỏ độc nhất ấy.

Mãi sau, khách ăn mới nhận ra là... tôm giả Vì họ thấy con tôm lần nào cũng chỉ có một mắt!

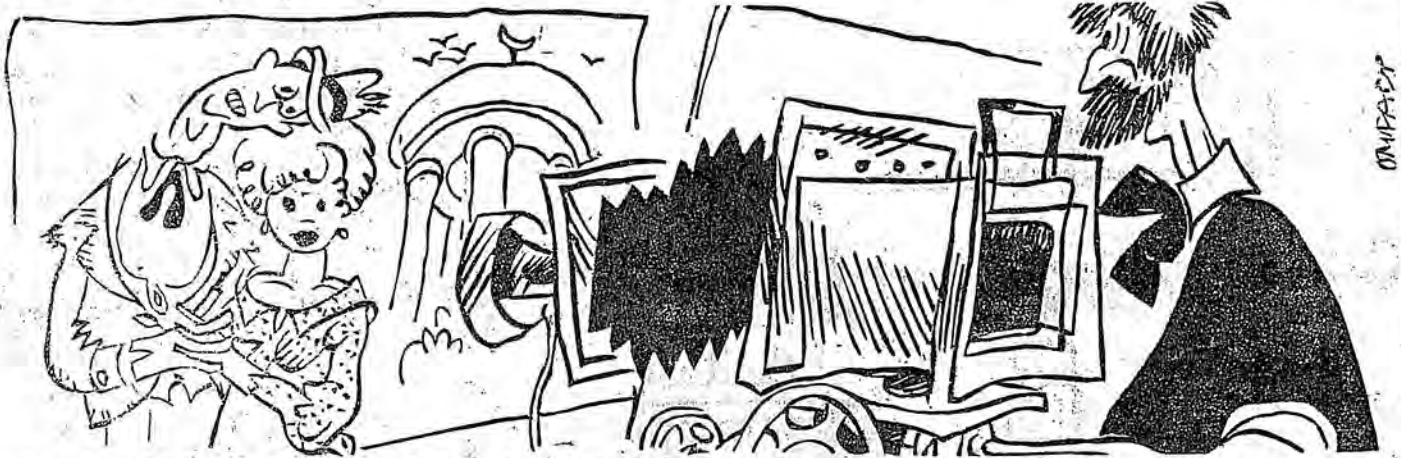
N. H. N. (tự dịch)

MỘT NGƯỜI TÙ PHẢI HÀNH HÌNH MÀ KHÔNG BỊ HÀNH HÌNH

ĐÓ là một người tù chết đã 10 năm trong ngục Port Vila ở đảo Nouvelles Hébrides.

— Ai cũng biết đảo đó là đảo nước Anh và nước Pháp cai trị chung; Bauga, một tên lương cướp, giết luôn hai người: Một người Pháp và một người Anh. Tên đó bị

NU CƯỜI NƯỚC NGOÀI

— Ông chịu khổ trả thêm vài hào lấy đăng kính ảnh khổ to, như thế ông đỡ mệt, có thể đứng thẳng cổ lên được (RIC ET RAC)

Ở TRONG NHÀ GIẤY THÉP

— Khó khăn thật! Muốn viết cho em những câu bay bướm mà lại viết bằng một cái quần bút buộc vào bản!

OC BUỒN BAN

— Ông để cho tôi cái phao!

— Năm chục đấy!

(RIC ET RAC)

HANOI BAO

Tuần-báo ra ngày thứ tư, giấy 32 trang (16 x 25) bìa in hai màu. Nhiều tranh, ảnh đẹp. Số nào cũng có bài tiểu-thuyết dài, bốn truyện ngắn, thời-sự phê-bình và văn thơ của các nhà văn mà các độc-giả đã từng quen tên biết tiếng.

Giá báo: mỗi số 0\$03, sáu tháng 0\$70, một năm 1\$30.

Thư và mandat mua báo gửi cho:

M. le Directeur du HANOI BAO

88, Route de Hué — HANOI

HỒNG-KHÊ

DU'ỢC PHÒNG

88 Route de Hué Hanoi (sáng lập tại Hanoi từ năm 1923)

Có lương-y xem mạch bốc thuốc chén, bán thuốc bào chế. Có trên 80 phương thuốc gia-truyền chế thành thuốc viên, thuốc bột, thuốc cao, thuốc nước, đóng hộp, đóng chai, hợp phép vệ sinh và rất mỹ-thuật, chữa đủ các bệnh người lớn, trẻ con. Có đại-lý và chi-điểm khắp cõi Đông-dương.

Các ngài có bệnh ở gần xin mời quá bộ lại, ở xa xin viết thư về kê bệnh, gửi thuốc theo cách linh-hóa giao-ngân.

Có sách thuốc nói rõ các căn-bệnh và công-dụng các thể thuốc để biểu các qui-khách.

bắt giải tòa: Tòa án Pháp kết tội xử tử, tòa án Anh cũng kết tội xử tử. Ở Nouvelles Hébrides bấy giờ không có máy chém và đao phủ — người ta phải sang Nouméa mượn. Thế đã xong đâu! Lúc đến giờ chém, người Anh theo luật muốn xử ngay trong ngục, nhưng người Pháp lại muốn xử ở giữa nơi công chúng. Bị lời thôi, hai bên phải tư bản án về Londres và Paris để hồi ý kiến. Việc dang dai, lời thôi mãi tới hơn một năm. Nếu Bauga không chết vì bị ngược đãi trong ngục thì chưa biết bao giờ mới xong.

B. Q. (lược dịch)

CẦU Ô

Cần người làm

Cần 10 người thợ may Chemises khéo và tháo, tính nết thật tốt, làm việc suốt năm ở trong nhà, công rất bộn. Ai chưa lãnh nghề hoặc chưa đủ những điều trên xin đừng đến. Hỏi Atelier Cự Gioanh, 68-70, Rue des Even-tails Hanoi.

Xin việc làm

N. 128. — 18 tuổi, khỏe mạnh, đã học năm thứ nhất ban thành chung, muốn tìm một việc làm ở Hanoi, lương chỉ cần đủ sống. Hỏi M. An, 45, Grand Bouddha Hanoi.

N. 129. — 18 tuổi, có bằng thành chung. Lành lợi, đứng đắn, biết đánh máy chữ, muốn tìm một việc làm hoặc một chỗ dạy tư ở Hanoi để có thể học thêm được. Hỏi tòa báo.

N. 130. — 16 tuổi, có bằng C.E.P.F.I., thông minh, chăm chỉ, nòng nhện, muốn tìm một chỗ dạy học tư, hay một việc làm ở nhà báo (chỉ có thể làm được buổi trưa và buổi tối, ở Hanoi, ở Huế, ở Saigon hay ở Haiphong cũng được. Hỏi M. Cẩm Mân ở Tam-lê, Quỳnh-lưu, Nghệ-an.

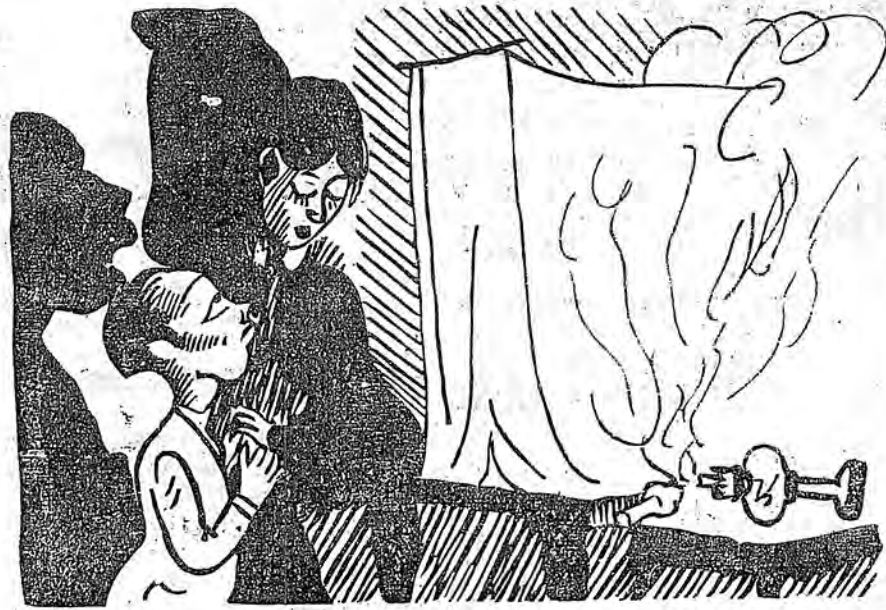
N. 131. — Trẻ tuổi, nhanh nhẹn, cần mẫn, cần thận, không nghiện, biết chữ nhỏ, đỗ đầu kỳ thi ra ở ban sư phạm. Có chứng chỉ tốt, có biết tiếng Thổ. Đã dạy học 3 năm, muốn tìm một việc làm ở đâu cũng được, nhất là được ở Hanoi. Lương độ 12 hay 15\$00 cũng được. Hỏi M. Nguyễn thế Tụ, Ex-Instituteur à l'école de Plein Exercice de Lạc-yên à Phuong-hoa, Vinh-yên.

N. 132. — Trẻ tuổi, đứng đắn, có bằng thành chung và bằng sư phạm tốt nghiệp, muốn tìm một chỗ dạy học. Hỏi tòa báo.

N. 133. — Trai trẻ, khỏe mạnh, khá Pháp văn và quốc văn, thạo đánh máy chữ, biết làm sổ sách — muốn tìm một chỗ làm cơm nuôi tháng độ vài ba đồng để có thể học thêm được. Hỏi M. Quý Dzang 14 phố Thọ xương, Bắc-giang.

134. — Có bằng C.E.P.F.I., chăm chỉ, cần thận, muốn tìm một việc làm, bất cứ việc gì cũng được, lương chỉ cốt đủ sống. Hỏi Nguyễn viết Nghiêm V. Thọ-vực, Trà-lũ, P. Xuân trường Namdinh.

CABINET D'ARCHITECTE
42 Borgnis Desbordes
LUYỆN, TIẾP
ARCHITECTES DIPLOMÉS

— Cái tình của anh đối với em như ngọn lửa ngùn ngụt bốc lên, không cái gì dập tắt được.

(Tiếp theo)

ONG dạy lớp đồng ấu. Khi tới đến thì ông sắp sửa dạy sử ký về chỗ Mạc-dăng-Dung cướp ngôi nhà Lê rồi xưng đế. Dạy Nam sử bằng tiếng tây cho lũ học trò annam mới lên 7 tuổi, mà giảng cho họ hiểu được thì tôi phục tài cụ giáo quá.

Cụ bắt đầu cho một tên học trò ngồi lên ghế của cụ rồi chỉ vào nó mà nói:

— Le roi Lê-trang-Tôn (1).

— Xong, cụ hỏi:

— Qui est celui-ci? (2)

Học trò ngơ ngẩn như lũ mán xá, cụ lại nói:

— Celui-ci est le roi Lê-trang-Tôn. (3)

Cụ bắt cả lớp nhắc lại. Rồi cụ lại gọi một tên học trò khác lên và nói:

— Celui-ci est Mạc-dăng-Dung. (4)

Học trò nhắc đi nhắc lại câu ấy. Khi nhắc xong, cụ sai cậu Mạc-dăng-Dung kéo cổ cậu Lê-trang-Tôn xuống. Cụ nói:

— Mạc-dăng-Dung détrôna Lê-trang-Tôn (5).

(1) Vua Lê-trang-Tôn. (2) Người này là ai? (3) Người này là vua Lê-trang-Tôn. (4) Người này là Mạc-dăng-Dung. (5) Mạc-dăng-Dung truất ngôi Lê-trang-Tôn.

Học trò nhắc lại. Cụ lại bảo cậu Mạc-dăng-Dung ngồi chồm chế lên ghế, giả cách vuốt râu, cụ nói:

— Mạc-dăng-Dung se proclama roi ensuite (6).

Học trò nhắc đi nhắc lại ba, bốn lần.

Thế là hết bài. Học trò có hiểu không? Cụ giáo và ông đốc bảo là hiểu, thì tôi cũng tin như thế. Ông đốc muốn cho tôi thành một tin đồn nhiệt thành của ngài, nên ngài ôn tồn bảo:

— Tôi cho phép ông hỏi thử chúng

nó một vài câu xem chúng nó có hiểu không.

Tôi mới chọn một đứa học trò vào hạng trung bình, hỏi rằng:

— Comment t'appelles-tu? (7)

Thằng bé không lưỡng lự, đứng phắt dậy, khoan tay lại nói:

— Com-ment t'ap... pel... les — tu?

Tôi lại hỏi một đứa khác có vẻ thông minh hơn, thì nó lườm lườm khoan tay lại, trả lời:

— Comment t'appelles-tu? (7)

Tôi nhắc:

— Je m'appelle Minh (8).

Thì nó cũng nói:

— Je m'appelle Minh (8).

Ông đốc thấy vậy, gắt lên với tôi:

— Ông ngốc lắm, hỏi thế thì chúng nó trả lời làm sao được?

LÊ TẾT

Mới đến dạy được năm tháng đã đến tết. Tết, thầy tha hồ thu lễ.

(6) Rồi Mạc-dăng-Dung xưng đế. (7) Tên là gì? (8) Tên tôi là Minh.

To lựa nội-hóa đủ các mẫu và các hạng đồ may y-phục phụ-nữ về mùa Xuân và mùa Hạ năm nay.

Có bán đủ các mặt hàng của hãng S. F. A. T. E. Namdinh dệt.

Mới về rất nhiều hàng tây hiệu A. G. B. ở Paris.

Mỗi thứ chỉ có hai áo vậy xin kính mời các bạn phụ-nữ kịp đến xem mẫu tại hiệu

MAI ĐE
26 PHỐ HÀNG ĐƯƠNG

thì sẽ mua được hàng tốt và giá hạ.

Khi ấy, tôi ở trọ nhà một ông giáo già. Có một cậu học trò mang cặp vịt đến tết tôi, cụ không bằng lòng, bảo nó rằng:

— Các anh ngu lắm. Các anh không biết thầy giáo đi ở trọ à? Đem gà, vịt, mứt, cam, quýt đến lễ, thì thầy ăn được hết ư? Nếu không ăn để nó thiu thối ra thì có phải phi không. Thầy có tiếc mang ra xe hỏa đem về nhà thì người ta lại bảo thầy là lái gà, lái vịt, lái mứt, lái cam. Chi bằng dâng biểu hai con gà, thì các anh đưa một đồng bạc, dâng biểu cân chè thì đưa hai đồng, như thế có phải vừa tiện cho mình, vừa tiện cho thầy không? Các anh hiểu chưa? (1)

Mấy cậu nghe cụ giáo thuyết pháp, đều nói:

— Bầm đã ạ.

Trong khi cụ nói, mấy lần tôi muốn cãi lại thì cụ hách như ông thủ tướng họ Hit, giờ tay bảo tôi:

— Bác cứ im.

Sau này cụ lại bảo tôi rằng:

— Bác ạ, đũa nào cho gì thì biên vào một quyển sổ để biết mà chấm chỉ dạy dỗ cho nó, vì nó biết ơn...

Cụ lại chép miệng thở dài:

— Gớm! Học trò bây giờ bạc bẽo lắm!

Tôi tức quá, vừa chực nói lại, thì mấy tên học trò đã nhanh nhẹn xách lồng vịt ra, miệng chào:

— Lạy hai thầy ạ!

Tôi tỉnh [rất tự nhiên, không luồn lọt, lẽ lạc ai mà cũng không thích ai lẽ lạc mình. Chiều hôm ấy, trước khi dạy học, tôi bảo học trò:

— Xưa nay, các anh có cái lệ cứ đến tết là đem lễ thầy... (học trò đưa nọ nháy đưa kia hình như đoán có sự phi thường sắp xảy ra)... trưa hôm nay cũng có mấy anh đem gà, vịt đến lễ tôi... (học trò mỉm cười)... tôi cảm ơn lắm... (học trò bầm chỉ nhau, có đứa nói: Vành tai ra mà nghe)... Nhưng

tỉnh tôi rất ghét... (học trò càng tìm tìm, vì các cậu chắc mười mười là thầy gà tiền). Tôi rất ghét sự lễ tết ấy. Vậy từ hôm nay trở đi, tôi cấm các anh không được mang gì đến cho tôi, cả. Anh nào trái ý, tôi sẽ phạt nặng.

Học trò kinh ngạc vì tôi mới nói một việc mà họ không thể tưởng tượng tới.

Tuy tôi nói thế, nhưng cũng còn dám bày cậu đem đến biểu. Tôi không nhận, còn mắng cho nữa.

(Xem tiếp trang 14)

1) Có lẽ cụ giáo này là một nhân vật độc nhất, vô nhị trong giáo giới. Vì sau này, tôi giao thiệp nhiều, quen thuộc lắm, mà không bao giờ nghe nói có người thứ hai như cụ. Vậy xin độc giả chờ có khái niệm.

SỮA NESTLÉ

Hiệu con chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH-PHỦ PHÁP

ĐỘC QUYỀN BÁN: cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh và các nhà thương binh, v. v. Ở TRUNG-KỲ, BẮC-KỲ VÀ CAO-MAN

CÁC BÁO PHỎNG VẤN CHARLOT

CHARLIE CHAPLIN sang du lịch bên ta, các báo ở ngoài này tranh nhau đến phỏng vấn một cách hăm hở lắm — Phải, mấy khi được tiếp kiến một người danh giá như Charlot!

Chỉ phiên một nổi: Chaplin là người Anh, không biết nói tiếng Pháp.

Mà các nhà báo tá lại chỉ biết nói tiếng Pháp, không biết nói tiếng Anh.

Thế mới thực rầy rà. Chỉ có một cách: bắt buộc Charlot phải học nói tiếng Pháp.

Nhưng sau xem ra cách đó mất nhiều thì giờ lắm, nên nhà báo ta nghĩ được một cách khác: đem người thông ngôn đi theo.

Có lẽ là lần đầu mà Charlot bị phỏng vấn như vậy.

Trung Bắc đăng: « khi Charlot đi qua Thượng-Hải vừa rồi, một nhà báo hỏi y có phải đi du lịch trong tuần trăng mật với cô Goddard chăng, thì Charlot không trả lời, chỉ nhìn một cách riêu cợt hình như bảo rằng không nên nói đến việc ấy ».

Có lẽ lắm, vì hỏi như thế thì cũng hơi tò mò một chút.

Đã biết như vậy, phóng viên Đông Pháp còn thuật cuộc phỏng vấn như thế này:

« ...Câu chuyện đến đây, giữa chúng tôi với Charlot đã thấy có chút không-khí thân mật (1), chúng tôi đột ngột hỏi:

« — Năm nay ngài đã bao nhiêu tuổi mà đầu đã hoa râm?... Miss Goddard đối với ngài là thế nào?

« — Hiện nay đối với chúng tôi chỉ là bạn cùng nghề... Miss năm nay hãy còn trẻ (mới độ hai mươi), nhưng chốc nữa các ông có phỏng vấn thì đừng nên hỏi tuổi, vì như thế sẽ làm cô mất lòng đấy.

« Vua hề nói xong, mím một nụ cười tình... »

Có chắc là cái « cười tình » thật không? Hỏi tuổi một người đàn bà là một sự bất nhã, không một người nào dám làm. Charlot biết như vậy, nhưng lại sợ nhà báo tá không biết như vậy, nên có lẽ phải dạy khéo.

Bài học ấy, phóng viên Đông Pháp nên để cho riêng mình thôi thì phải.

Không biết Charlot cho nhà báo ta là người thế nào mà lại phải dẫn câu ấy?

Ông ta và cô Paulette Goddard có phần nản rằng nhà cửa bên nước ta rất thấp. Có lẽ họ cũng phải phàn nàn về người nước ta như vậy.

Thạch Lam

ÔNG QUỐC LANG MỘT NGƯỜI LẠ LÙNG BÍ MẬT

TRẢ lời ông lần trước, tôi không bênh vực cái dụng ý của tôi, mà cũng không biện luận lời tôi với ông cả; tôi chỉ nói nó ra cho ông rõ, vì ông hỏi tôi. Nếu ông đọc được tư tưởng của tôi, thì ông hỏi tôi làm gì. Sự nhả nhặn bảo ta rằng « không tin người ta thì đừng hỏi người ta ».

Ông không tìm được một lẽ gì để tỏ ra rằng truyện của tôi không đúng với dụng ý của tôi cả. Tôi dụng ý thế nào (xin xem bài trả lời thứ nhất) truyện của tôi biểu diễn được như thế.

Ông nói:

« Chỉ có thể thôi! Chứ không phải ông tỏ ý viện sự đắc thắng của cái mới trên cái cũ? Ông không có ý ấy. Được lắm, tôi lấy chứng cứ để tỏ rằng ông đã chối cái dụng ý của ông... »

Khoan đã, ông Quốc Lang! Phiên một nổi, nêu sự đắc thắng của cái mới trên cái cũ là cái dụng ý chính của tôi (như tôi đã nói trong bài trả lời thứ nhất: có cảm tình với cái mới, khinh ghét cái cũ vì tôi thấy sự thực là cái mới hơn cái cũ). Sao ông lại cứ cho Loan đắc thắng và luôn luôn bắt tôi nghĩ những cái mà tôi không nghĩ, bắt tôi không nghĩ

những cái mà tôi nghĩ. Giá ông biến thành ra tôi thì có phải tiện hơn không.

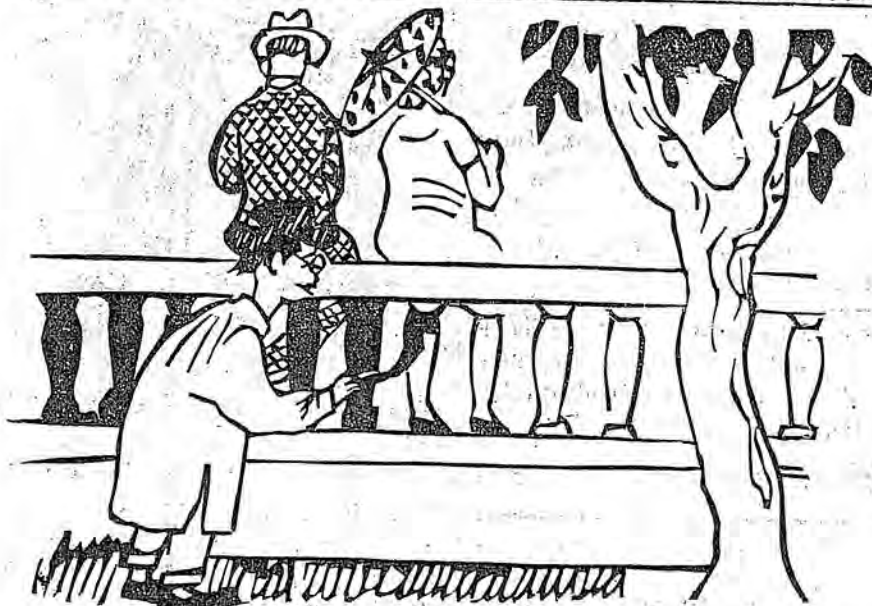
Những câu phê bình Đ. T. của ông Trương Tửu và ông Thái Phỉ tôi cho là đúng lý lắm. Chính tôi muốn tuyên cáo mới cũ không thể đi đôi được, cần phải đoạn tuyệt, cần phải hoàn toàn theo mới, công bố sự phá sản của gia-dình cũ, phác họa một tương lai rực rỡ (theo mới), giải quyết được một vấn-đề xã-hội hiện thời (bỏ cũ, theo mới) như lời đã tuyên bố lần trước. Ông bắt tôi nhận những lời khen đó, thì tôi xin nhận, tuy tôi tự xét chưa xứng đáng.

Vậy tôi dụng ý thế nào, người ta hiểu tôi như vậy. Chỉ có ông không hiểu tôi: ông cho Loan đắc thắng là lắm, ông cứ nhất định đòi nghĩ thay tôi là lắm nữa. Ai lại oái oăm thế bao giờ.

Ông lại viết:

« Ông không viết Đ. T. để chỉ cách thoát ly cho các nàng dâu mới. Thế mà ông Trương Tửu lại bảo ông bày cho thanh niên còn lưỡng lự một phương pháp xác định: hoàn toàn theo mới ».

Lý luận câu này na ná như lý luận cổ ngỗng của ông N. C. Hoan. Hai câu không có một tí liên lạc gì với nhau.

Người thợ sơn cận thị đang trí.

(DEUTSCHE ILLUSTRIERTE)

Ở ĐÂY LẮM VÀ BÁN BÁNH NGỌT

— Bác giờ lằm, trong hiệu để bánh ngọt thì chả ở đây bán lại còn ở chỗ khác hay sao.

LẮM VÀ BÁN BÁNH NGỌT

LẮM VÀ BÁN BÁNH NGỌT

— Bác gần lằm! bánh buôn về bán cũng được chứ sao. Hai chữ « lằm và » vô ích.

Phương pháp xác định: hoàn toàn theo mới đầu có phải là cách thoát ly cho các cô nàng dâu (xin ông đọc kỹ lại câu của Trương Tửu và câu của ông). (1)

Ông Quốc Lang, tôi sẵn lòng để ông bẻ và công kích truyện của tôi, mãi mãi cũng được. Tôi chỉ xin ông đừng bắt tôi bảo giùm có phải thế không. Đến lúc tôi bảo ông, ông lại không tin. Xin ông cũng đừng cứ tự tiện cho tôi nghĩ những cái tôi không nghĩ, rồi viết cả một bài dài để công kích những ý nghĩ tưởng tượng ấy.

Nhất Linh

QUỐC KHOAI LANG

Ông Quốc Lang viết văn trong một tờ báo văn chương lằm chữ nọ với chữ kia, ý nọ với ý kia. « Bày cho thanh niên một phương pháp xác định: hoàn toàn theo mới » lằm ra « chỉ cách thoát ly cho các nàng dâu », lằm « đoạn tuyệt » với « cách đoạn tuyệt », v.v...

Những câu cùng một nghĩa ông lại cho là khác nghĩa nhau. Nhất Linh viết: « Chỉ cốt tả những cái khổ mà một người nàng dâu mới phải gặp khi chung sống với những người cũ ». Ông cãi: « Dụng ý của ông chỉ có thể thôi thì làm sao Đoạn Tuyệt lại cho người ta hiểu khác? Người ta hiểu rằng Đoạn Tuyệt là cuộc xung đột của mới và cũ, v.v... » Ông Quốc Lang chịu khó đọc lại cẩn-thận hai câu đó. Hay là để tôi giảng nghĩa hộ cho ông Quốc Lang khỏi mệt óc: tả những cái khổ của một người nàng dâu mới phải gặp khi chung sống với những người cũ, chính là tả cuộc xung đột của mới với cũ. Người ta có hiểu khác bao giờ đâu.

Đối với một nhà viết báo văn học mà chưa hiểu nghĩa một câu tầm thường, tôi phải lấy một thí dụ để giảng giải cho mau hiểu. Nhất Linh viết: Ông D. B. Trạc khen ông Nguyễn công

1.) Xin giảng nghĩa để ông Q. L. hiểu câu của Trương Tửu: hoàn toàn theo mới là một phương pháp xác định (vì có dấu chấm!), chứ không phải là: chỉ cho thanh-niên những cách, những phương pháp để họ hoàn toàn theo mới.

Các bà đau t

Nếu các bà thấy trong người rừ rượi, da dưới đau đớn, khi lần cả máu, cả mủ, hẳn các bà đã biết bị một trong bốn:

- 1) HƯ TRỆ TỬ-CUNG — Kinh nguyệt không đều lâu ngày tử-cung và 1
- 2) NỘI THƯƠNG TỬ-CUNG — Lúc sinh đẻ trặc trở làm cho não động
- 3) NHIỄM ĐỘC TỬ-CUNG — Khi thấy kinh, vì băng bó không cho hở hơi, r
- 4) NGOẠI THƯƠNG TỬ-CUNG — Trong khi giao hợp, bị gộc độc l

Các bà dùng nhiều thuốc rồi mà không khỏi. — Nay muốn rõ căn bệnh

« BẮ-ĐÁ SƠN-QUÂN TÁN » của chúng tôi, là thì không sai một. Quý bà sẽ ngạc nhiên, với số tiền rất ít mà quý bà sẽ được l

Giá thuốc BẮ-ĐÁ SƠN-QUÂN TÁN: Hộp lớn (10

Nhà thuốc VÕ-VĂN-VĂN Th

Chi-cục HAIPHONG: 103, Bd Bonna, Tél. 248

Tổng đại-lý NAMDINH: Thọ-thê-Đường, 298, Rue Paul-Bert

PHI-YÊN
GUỐC TÂN THỜI
nhẹ nhàng và tôn thêm vẻ đẹp
PHÚC - LONG
43 RUE DE GRAINE / HANOI

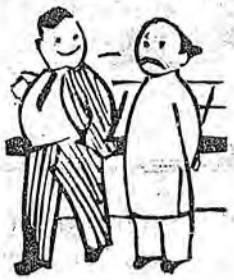
KHUÊ PUBLIS STUDIO

BÁN NH NGỌT

BAN BÁNH NGỌT

BÁNH NGỌT

BANH NGỌT

NDB

—Bác lần thân! Bánh bầy ở tủ thì là để bán chứ lại còn để chơi hay sao.

—Bác ngờ nghệch quá! Bánh ngọt ai chẳng biết, chớ nhẽ bầy bánh ngọt mà lại bán cá-hay sao?

hạt đậu đen

Trái ngược

Đông Pháp ngày 29-4, « Ngóng trông »:

Nhận được thư báo Chi sắp trở về, Thủy vui sướng hóa điên, hóa dại, Thủy như người vừa tỉnh giấc mộng êm đềm, đẹp đẽ...

Khi người ta tỉnh một giấc mộng đẹp đẽ, thì người ta bực buồn tiếc mới phải chứ, sao lại sướng hóa điên được? Tác giả thật cũng hóa quân.

Nguy hiểm

Cũng bài ấy:

Thủy vui mừng mặc quần áo đi ra phố như một con hổ lâu năm bị giam cầm nay được phóng xạ trở về nơi rừng thẳm.

Thật là một cái nguy hiểm cho các người đi đường!

Nghịch lạ

Hanoi Báo số 17, « Thế rồi im lặng »:

Bằng tình yêu chân thật thơ ngây, Mai chỉ biết gieo vào trái tim Thanh một người xinh trai ủy mị...

Chết! Sao lại gieo vào trái tim người ta một kẻ sinh trai ủy mị, thì người ta chịu sao nổi?

Sự lạ...

Hanoi Báo số 17, « Một me tây »:

Bà Nguyễn thị Len ở lâu bên tây nên có quên hết ít nhiều tiếng ta..

Đã quên hết lại còn ít nhiều sao được?

Phép lạ

Đông tây số 20, « Xem sách »:

Tôi nói được nửa giờ, thì đôi mắt ngây thơ của đứa bé bị treo lơ lửng trên môi tôi...

Tội nghiệp cho đứa bé! Mắt bị treo, mà lại treo trên môi người ta thì còn gì nguy hiểm bằng.

Nhăm

Công Luận ngày 21-4, « Cuộc đời Hitler »:

...Người ta nói rằng bước đường đời của ông, ông đã gặp phải ba cảnh ngộ khiến cho ông cảm xúc rất mạnh. Tuổi trẻ sớm bỏ cõi cha mẹ, ông phải bơ vơ khổ sở...
Đâu là ba cảnh ngộ?

Vô lễ

Cũng bài ấy:

...mà lại không nghe thấy máy truyền thanh la vào tai những câu «hỡi quốc dân, đầu mày chẳng muốn, ta cũng chịu lấy mày».

Chà, Hitler làm dữ quá đạ, dám máy tao chỉ tớ với dân Đức.

Đâu có thể

Ngo-báo chiều bóng 1-5, « Các tài tử... »:

...Nàng (Katherine de Mille) lại được nổi tiếng, mặc dầu nàng ăn mặc nâu sồng đơn giản...

Chỉ có cô gái quê bên ta mới ăn mặc nâu sồng, chứ cô gái quê bên Mỹ có biết củ nâu là cái quái gì đâu? nhất lại là một cô gái quê ở trong phim ảnh nữa.

Lạ lùng

Đông tây số 21, « Chỗ hẹn hò »:

...Những cụm lá ngả ngọn lá lướt lùa vào cái lồng ngực nở nang của cậu những làn gió xuân mát rượi...

Có họa cậu là một con bò đi hít (chứ không ăn) cỏ.

Có thể!

Cũng bài ấy:

...Với cái nét mặt hớn hờ, cái miệng chum chim huýt còi, ta có thể bảo cậu là một con sơn ca...

Ta cũng có thể bảo cậu là một cái tàu hỏa cũng được!

N.D.C.

NHỚ BÓNG NGÀY QUA

Tặng Nguyễn-gia-Trí

Hôm nay, ngắm giáng mây chiều tản,
Quên nỗi gian lao chốn thị-thành,
Nhớ lại lời em tha thiết dặn:
«Anh về, đừng phụ bạn non xanh!»

Buổi ấy, đưa nhau tới đỉnh đèo,
Ca hờn ly biệt, suốt buồn reo,
Than dài trong gió, hàng lau ngã
Như luyến chào ta dưới bóng chiều...

Vén tà áo tím, men bờ suối,
Em nhẹ nghiêng mình đón nước trôi,
Vốc nước trong lòng tay trắng muốt,
Mời ta, nũng nịu áp ngang môi...

Môi khô, em tươi, nở hoa cười,
Tươi cả lòng ta trở lại tươi...
Nhưng suối yêu đương hòa với lệ,
Vị giờ đã đánh lúc chia phôi...

Giấu nét buồn thương, vội xuống ngàn...
Gió rừng theo khóc giấc mơ tan!
Ánh chiều lác đác rơi đường vắng,
—Nồi bật trên mây, bóng áo chàm...

Minh [Tước

từ-cung!!!

nhỏ chia, khi hư ra đằm đằm, có khi vàng, khi trắng, có bốn chứng đau từ-cung:
đông và hai sợi giây chằng yếu nên từ-cung sa),
động từ-cung, từ-cung có vết mà sinh bệnh),
đông, nên hơi độc máu xấu nhiễm vào từ-cung làm cho từ-cung sưng)
đông bệnh phong-tính truyền nhiễm).
đông bệnh, và muốn căn bệnh mau khỏi, nên hỏi mua thuốc:
đông, là thuốc phát minh trị bệnh từ-cung và khí hư, trăm người dùng
đông được lành mạnh và sẽ có thai nghén chắc chắn sau khi khỏi bệnh.
đông (10 gói) 1\$00 — Hộp nhỏ (5 gói) 0\$50
N Thudaumot (Namkỳ)
đông đại-lý HAIDUONG
Tài-Lương
17, rue Maréchal Foch

Chi-cục HANOI.
86, Rue du Coton
Tél 88

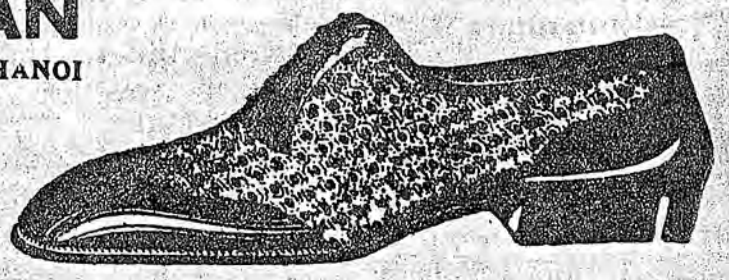
Giày kiêu mới mùa bức 1935 bằng vải «Thống Hới»
đi rất mát chân, đẹp và bền hơn các thứ vải
thường — Có trước nhất ở Đông-Dương tại hiệu:

VAN-TOAN

95, PHỐ HÀNG ĐÀO, HANOI

giá mỗi đôi từ: 3\$50 trở lên

có nhiều kiểu khác nhau rất đẹp và lạ mắt
chưa đâu có. Có catalogues gửi đi các tỉnh

S Ó N G

TRUYỆN DÀI của NHẬT-LINH

(Tiếp theo)

XE ngựa rời đường cái đi rẽ vào một con đường róc đất đỏ, hai bên trồng toàn long-não. Sau những chùm lá rung động, thấp thoáng bức tường trắng bao bọc quanh nhà. Sơn vui vẻ luôn tay bóp còi xe ngựa, báo hiệu cho người nhà biết. Nghe tiếng mở cổng, Sơn ghi cương ngựa lại. Hiệp xuống ngựa chạy lại đỡ Thanh. Nàng vịn vào vai chồng lệ làng nhầy xuống đất, rồi mỉm cười cầm mũ đội lên đầu chồng. Nàng ngừng mặt nhìn ngang nhìn ngửa, hai con mắt nàng mở to lộ vẻ sung sướng ngây thơ như mắt trẻ con.

Con đường dưới bóng cây như thêu hoa mà hóng ba người đi đến đầu làm mất đến đây. Hiệp mê man không để ý đến mấy người nhà què nép mình bên vệ đường, ngả nón chào. Thấy hai đứa cháu ở trong nhà chạy ra reo: « Chú Tham đã về » rồi đứng lại ngơ ngác nhìn Thanh, Hiệp nói:

— Thủy và Trúc không chào thăm đi.

Thanh không ngờ lại có một cô dâu về nhà chồng một cách tự nhiên như nàng. Nàng thấy ngay vẻ thân mật, và tưởng mình là chủ nhà này đã từ lâu lắm. Đối với nàng trong phút đó giản-dị một cách lạ thường. Nàng cúi xuống hôn mỗi đứa cháu một cái, rồi giắt tay chúng, nhẹ nhàng bước theo chồng.

Qua khỏi cổng, nàng có cái cảm tưởng rằng trời bỗng nắng to hơn; ánh sáng phản chiếu ở một cái sân gạch rộng thênh thang khiến nàng phải nhíu mắt lại cho khỏi chói. Mấy con chim bồ-câu đương ăn, thấy tiếng động vụt bay lên làm tỏa ra trên nong thóc một đám bụi đục lờ, gió thổi tan ngay.

Hiệp đứng lại ngắm nghía cái ô tô màu xanh để ở dưới gốc cây hoàng-lan. Ánh sáng chiếu vào làm nảy những ngôi sao sáng trên nền sơn và trên những gọng kèn bóng loáng. Sơn nhìn chú và sung sướng khi thấy chú ngắm mãi cái ô tô về bằng lòng.

Thanh vẫn giắt theo hai đứa cháu, bước lên thêm nhà. Nàng vào cái buồng khách cực kỳ sang trọng một

Tóm tắt kỳ trước

Hiệp, một ông tham nghị trả hạn và chủ đồn điền, lấy Thanh, một thiếu nữ giòng ròi đài các những tâm tính phóng khoáng. Hiệp đưa Thanh về đồn điền của mình để mong cùng Thanh sống những ngày ái ân đầy đủ...

cách thân nhiên, vì nàng đã quen sống trong những cảnh đó. Từ ngày cha mẹ nàng mất đi, mấy năm trời sống tro bụi, nàng không hề biết qua cảnh nghèo, vì một người đẹp như nàng không thể nào nghèo được, nhưng lúc nào nàng cũng phấp phỏng lo ngại. Mấy năm trời, vì luôn luôn sợ cái nghèo khổ nó đến, nên nàng đã nhắm mắt nhắm mình trong một cuộc đời hoan-lạc tam bợ, để khuấy những nỗi ghê sợ về mai sau. Nhưng hôm nay, lần đầu tiên nàng thấy vững tâm, lần đầu tiên nàng không sợ tương-lai.

Thanh đặt mình xuống cái ghế bành phủ nhung màu tro, với điều thuốc lá, đánh riêm châm hút. Nàng vòng một tay ra phía sau, rồi ngả đầu vào lưng ghế, quay mặt nhìn ra ngoài sân. Trên thềm, ánh nắng siêng chếch; bóng cây và bóng những nan đại dàn nho in rõ ràng trên nền gạch. Khói thuốc lá bay trong bóng tối thanh khiết có vẻ xanh

đầy, trông buồn tẻ, lạnh lẽo hết sức. Nói đến hai chữ lạnh lẽo, chàng nghĩ ngay đến cái hơi nóng của hai bàn tay áp vào nhau.

— Mọi lần, chỗ này dùng để chữa thóc. Bộ đồ này, anh mới mua về được mười hôm. Cứ đặt bừa vào đây, hôm nào thur thả, em bày biện lại, tùy ý em muốn...

Hiệp nắm tay Thanh, kéo dậy:

— Bây giờ lên xem buồng ngủ của chúng ta.

Lúc lên thang gác, sau khi quay lại nhìn không thấy ai theo sau, Hiệp giơ tay quàng vai vợ và đặt một cái hôn nhẹ lên má. Tuy đã biết quãng đời quá khứ của Thanh, chàng vẫn coi Thanh như một cô gái trong sạch, trong sạch riêng đối với chàng; chàng hôn Thanh như hôn một người vợ mới cưới, vừa kinh vừa yêu. Chàng sung sướng tự nhủ:

— Nếu cái tình của ta đối với Thanh cứ được như thế này mãi. Khi nhận lấy Thanh làm vợ,

trong một cái buồng ngủ lại bên lên như vậy. Nàng cũng ngượng-ngịu và nắm lấy tay Hiệp một cách vụng về. Bỗng nàng hiểu. Nàng thấy rõ những ý nghĩ của Hiệp về nàng lúc đó. Nàng cảm-dộng yên lặng nhìn chồng bằng hai con mắt mở to, đã bắt đầu ướt lệ. Nàng thở dài ngẫm nghĩ:

— Có thể như thế được mãi không? Hiệp ngạc nhiên nói:

— Em khóc đấy à, em Thanh? Thanh chớp mắt thật nhanh rồi lắc đầu:

— Không, không sao, em khóc vui đấy, đùa anh một tí thôi.

Hiệp mỉm cười vuốt má vợ:

— Nhưng đừng khóc quá lại hóa khóc thật đấy.

Chàng ngáy người nhìn vào cái gương tủ, đứng; bóng Thanh in vào tấm gương trong với con mắt đen và đôi má hồng tươi, chàng trông như cái hình ảnh hoạt động của hạnh phúc của chàng:

— Nhìn bóng em trong gương, anh tưởng tượng như nhìn thấy em lần đầu tiên.

Thanh mỉm cười và lảng lơ ngắm bóng mình. Nàng cũng nhận thấy nàng đẹp, và nụ cười của nàng có duyên. Nàng giơ tay sửa lại mái tóc; mấy ngón tay mềm mại lùa vào trong tóc đen đã trắng lại trắng hơn. Trên cổ tay tròn trĩnh, chiếc vòng bạch ngọc Hiệp vừa mua tặng nàng hôm trước, nàng thấy trong và mát như nước mưa.

Nghe tiếng động dưới vườn, Hiệp chạy ra sân gác. Thanh cũng ra theo. Xã Mịch, một người đầy tớ của Hiệp đương phát rậu gánh, thấy Hiệp vội đặt dao và chấp tay vái:

— Bẩm quan.

Xã Mịch nhìn Thanh và cúi đầu:

— Bẩm bà lớn.

Thanh lấy tay che miệng cố giữ cho khỏi bật cười. Nàng nhìn thẳng bé con trần truồng, đầu chốc bôi phàm xanh lôm, đứng yên như tượng, hai tay ôm một cái bụng to và xệ xuống như quả dưa hấu. Thằng bé chớp mắt để đuổi những con ruồi bám trên vành mắt toét, và háp háp nhìn lên bao lơn gác.

Thanh chỉ tay nói khời-hài khẻ với Hiệp:

hơn, nhẹ nhàng hơn, mềm mại hơn vòng ra cửa, rồi lẩn vào ánh nắng. Xa xa có tiếng chim gáy trong rừng.

Thanh lim dim mắt lại, thở dài một cái rất nhẹ: bỗng nàng giắt mình ngược mặt nhìn lên. Hiệp đứng sát vào lưng tựa ghế, cúi mặt mỉm cười, và khẽ đặt tay vào lòng bàn tay vợ. Chàng nhìn quanh một lượt, rồi nói:

— Mọi lần, khi có công việc phải về

chàng biết rằng cái tình yêu có thể làm chàng quên được hết cả những điều tiếng xấu về Thanh, chàng chỉ coi Thanh như một người yêu chàng và chàng cũng hết tâm hồn yêu lại.

Có lẽ vì tại có tư-tưởng ấy, nên những cử chỉ của Hiệp có vẻ rút rút, khiến Thanh cũng phải lấy làm lạ. Nàng không ngờ một người có tiếng là chơi bời đứng riêng với nàng

THỤT RỬA GIÚP!!!

Các bạn tới nhà mua thuốc Lậu, Giang-Mai — Biểu thêm thuế thụt các bạn ở xa. — Tính giá đặc biệt với anh em lao-dộng.

Lậu. — mới mắc: buốt tức ra nhiều máu, có khi lẫn cả máu, dùng thuốc số 3 — **kinh niên:** tiểu tiện thông có vàng, ít máu hoặc sáng ra một vài nhọt dùng thuốc số 7. — **chưa rút noc:** khi ráo mủ, nước tiểu có mắng rớt, quý đầu ướt, — ra rai gá hoặc buồn ngứa trong ống tiểu, dùng thuốc tuyệt noc lậu số 9 thuốc lậu đều giá

\$500 một hộp. — Khi khời lậu mà nước tiểu khi trong khi đục hoặc đau lưng mỗi xương, hoặc gi-linh mộng-tinh thì dùng. **« Kiên-tinh-tư-thận hoàn »** mỗi hộp uống 5 ngày giá \$500. **Giang-Mai:** Lén mụn ở quy đầu, phát hạch (soài) hoặc lở loét khắp mình mọc mào-gà, hoa-khế rất gần rất thit

đau xương rụng tóc, rừc đầu, lưng lay rảng hay thối mồm, cũ-dính, thiên-pháo dùng thuốc số 21; đều khời chắc chắn giá \$500. **Đàn-bà lậu:** 7 phần 10 bệnh chỉ ở đường âm hộ (voie vaginale) còn 3/10 bệnh phát cả ở âm-hộ (vagin) và ống tiểu (urèthre). Bệnh ở ống tiểu thì cũng buốt tức như đàn ông. Nhưng nếu chỉ phát ở đường âm-hộ (voie vaginale) thì khác, nghĩa là không

buốt tức, tiểu tiện như thường, vẫn êm ái mà ra nhiều mủ giống như người có nhiều khí hư, thỉnh thoảng thấy hơi tức và nóng ở cửa mình. Để quá trùng ăn vào tử cung, buồng trứng thì nguy hiểm. Phải dùng thuốc số 4 mỗi hộp uống 3 ngày giá \$520 và Cao hút độc trừ khi lậu số 17 mỗi hộp dùng 2 ngày giá \$500.

THANH-HÀ DƯỢC-PHÒNG 55 Route de Hué (phố Chợ Hôm) Hanoi... là nhà thuốc chuyên trị bệnh tinh, — Nhận chữa khoán — Có phòng thụt rửa. Có danh-y coi mạch cho đơn bốc thuốc và chế các thứ cao, đan, hoàn, tán chữa các bệnh người lớn trẻ con. — Đại-lý: Sinh-Huy Dược-điểm 59 Rue de la gare Vinh

cái tin ghê gớm tôi báo cho ông bằng điện thoại, rồi lúc giáp mặt ở Gò đa.... Toàn là những việc đáng cho ông thù tôi, nhưng cũng toàn là những việc tôi cố ý gây nên cả. Nhưng tôi không lấy thế làm ngại, có lẽ lại thích nữa, vì, nếu tôi không làm, ông tuy thù, nhưng không ghét, ông vẫn dành riêng cho con bé tình quái một phần nhỏ trong cảm tình của ông... »

Phong hơi đỏ mặt và bắt giác mỉm cười, nhìn Mai-Hương một hồi lâu, và trách:

— Ô! ra thế kia đấy! Nhưng giá cô cứ cho tôi biết chủ ý ngay có hơn không? Việc gì lại để tôi cứ ngờ vực mãi.

— Thế thì đã chẳng nên truyện. Và lại ông có để cho tôi ngờ ý gì với ông đâu. Và lại nữa, tôi còn có một lẽ riêng, sau này sẽ nói cho ông biết. Vàng, một lẽ rất tha thiết, rất táo bạo nữa....

— Phong ngậm ngùi một lát rồi gạt đầu: — Tôi hiểu rồi.

— Ông hiểu gì? Không! Cái lẽ đó, ông không thể đoán được đâu.... Cũng như ông không thể ngờ được rằng tôi chỉ vụng một chút nữa, là đã làm hại ông rồi. Nhưng may tôi không đến nỗi vụng lắm.

— Có làm hại tôi?

— Vàng. Ông có nhớ tại sao ông biết đến tiệm hút phở Mã-mây không? Ông có nhớ lúc chiều hôm qua, tôi vào nhà báo Thời-Thế ăn trộm cái kim tiêm của ông không? Rồi sau khi tôi ra, ông có nhớ đến mảnh giấy còn trong phong-bì không? Mảnh giấy ấy, tôi dùng để chế riếu ông và cũng để ông ngờ rằng tôi vô ý nữa.... Cái vô ý đó là những chữ hằn lên mặt giấy, những chữ vạch bằng một vật nhọn để ông tưởng rằng tôi vô tình để vết lại đó khi viết lên mảnh giấy khác. Vậy những chữ ấy là những chữ gì:

— R. v. fumerie Mã-mây...
Mai Hương gạt đầu:

— Rendez-vous fumerie Mã-mây: hẹn nhau ở tiệm hút Mã-mây. Rõ ràng lắm. Ông tưởng đó là những câu ghi chép hay một mảnh giấy truyền lệnh của tôi cho bọn đồng đảng tôi phải không? Ông tưởng thế nên ông mới đến tiệm Mã-mây định bắt cả tôi lẫn chúng. Mà vì thế nên chính ông đã sa vào lưới của Lương Hữu.

Nhưng khi bị bắt, ông không ngờ rằng tôi đã đánh tráo cái kim tiêm của Lương Hữu mà hắn không biết. Nếu không, ông đã bị giết thực rồi... Đánh tráo bằng cách nào? Làm thế tôi gần gũi được bọn gian ác kia để làm cái việc nguy hiểm đó? Kể ra đây thì câu truyện khi dài quá: tôi phải tính toán phải sắp đặt bao nhiêu mưu mẹo; thực là cả một thiên mao hiểm tiểu thuyết, nhưng để thong thả sẽ có một ngày kia tôi xin thuật lại tường tận ông nghe (1).

Bây giờ tôi chỉ cần nói để ông biết một điều là trong sự thành công của ông vừa rồi... ông nên nhận rằng tôi cũng có một phần công vào đấy...

— Có công nhiều lắm...

(1) Có Mai-Hương hằng ngày cố ghi chép tường tận và các công việc của mình vào một cuốn nhật ký. Trong cuốn đó có chép kỹ lưỡng việc ăn mọng trường cao đẳng và những việc hành động của cô. Những truyện ly kỳ của cô và của Lê-Phong sau này, tác giả nhờ có cuốn nhật ký đó còn biết được rất nhiều và sẽ có dịp thuật rõ cho đọc giả biết.

— Mà bao nhiêu việc ấy, tôi làm chỉ do một chủ ý, một nguyên vọng thôi....

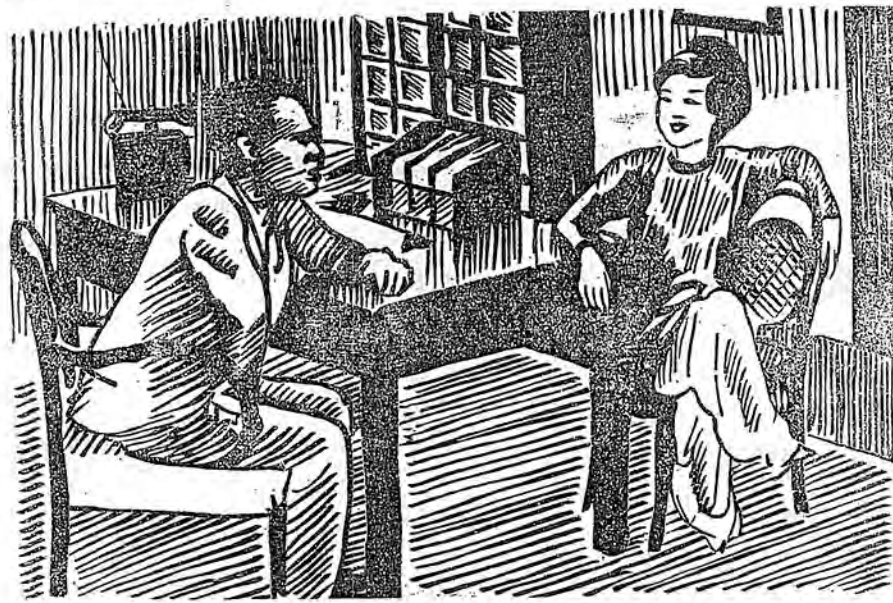
Phong chợt ngắt lời:

— Nhưng cô chưa nói tại sao cô lừa cho tôi theo đuổi cô đến Mã-mây, rồi lại chửi áo cho một người gái nhầy.

— Đó là một cách thử lại bài tình.

— Thử lại bài tình?

— Vàng, vì tôi chưa chắc ông đã để ý đến cái mưu trên của tôi... Tôi sợ rằng ông chưa để ý đến tiệm Mã-mây, nên mới trốn vào đó để ông theo và cũng vì tình cờ nên mới gặp người con gái ở đó đi ra. Cô này sau tôi mới biết là bị ông ngờ oan...

Phong cười: — Thế ra trong việc này, ngờ vực là một điều tôi không thể nào tránh được...

Rồi yên lặng một lát, Phong lại hỏi:

— Bây giờ thì cô có thể nói rõ tại sao cô theo đuổi việc này một cách khác thường như thế? Cô có biết bác-sĩ Đoàn không?

— Biết, nhưng không quen.

— Còn cô Loan?

— Cô Loan tôi cũng chỉ gặp có một lần.

Nói mấy câu truyện tôi hiểu được cái cơ-hủ động vụ ám sát: đó là năm cuốn sách thuộc mua ở Chapa. Tôi tìm cách ăn trộm về để xem có những điều lạ gì không, nhưng cũng để ông ngờ thêm tôi một lần nữa. Không ngờ năm cuốn sách đó là năm cuốn sách giả, không có giá trị gì... Còn như ông muốn biết tại sao tôi lại giả những trò kỳ quái kia ra? Tôi xin trả lời: tôi làm thế chỉ vì... nhưng ông thử đoán hộ xem...

Phong không trả lời.

Mai Hương lại tiếp:

Chỉ vì... như tôi đã nói... tôi muốn cho ông làm việc mau chóng hơn chút nữa. Một vụ ám mưu chu đáo như thế, nếu không tìm cách khám phá cho mau, thì còn tại hại nhiều nữa, mà có lẽ khi biết ra các đầu mối, thủ phạm đã lâu thoát từ lâu rồi. Ông xem... bao nhiêu trường hợp rắc rối, thế mà chỉ trong không đầy một ngày, ông đã có thể khiến cho cả bọn gian đồ sa vào pháp luật.... Nhưng... Nhưng đó chỉ là một cơ phụ, cái cơ chính của tôi là một điều mong mỏi rất tha thiết... Tôi muốn cho ông chú ý đến tôi, biết đến những điều tạm gọi là khó khăn nguy hiểm mà một người thiếu nữ có thể làm được. Phong bắt đầu lấy làm lạ nhìn người

thiếu nữ, ra ý cố hiểu lời cô ta nói. Nhưng Mai-Hương vẫn tươi cười một cách rất tự nhiên. Ô lại tiếp:

« Đó là một cách biểu diễn, một cách trở những tài mọn mà tôi có, vào đó cũng là một cách làm một bài thi... một bài thi không có đầu đề... Thôi tôi cứ nói thẳng ngay rằng tôi muốn nhận cho rằng tôi có đủ sự tinh thông đủ tri xét đoán, và có can đảm để có thể làm một người.. cộng tác với ông... »

Đến chỗ này, Mai-Hương đưa mắt nhìn Phong một cách e dè và như để dò ý sau cùng cô hạ thấp tiếng xuống nói:

« Vàng, một người cộng tác... nghĩa là

NHỮNG HẠNG NGƯỜI ĐỌC

Ngày Nay

1°) NHỮNG NGƯỜI BIẾT CHỮ PHÁP

vi bạn công việc hoặc vì ở xa không tiện mua báo MÀ CẦN BIẾT VIỆC ĐỜI NAY

2°) NHỮNG NGƯỜI KHÔNG BIẾT CHỮ PHÁP

vi biết không thể mua khắp các báo nam để thấu hết được mọi việc MÀ CẦN HIỂU RỘNG, BIẾT NHIỀU

3°) NHỮNG BÀ và NHỮNG CÔ

vi bận nhiều công việc của nhà và buôn bán MÀ MUỐN ĐỌC BÁO ĐỂ VƯA GIẢI TRÍ VỪA MỞ MANG TRÍ THỨC

4°) NHỮNG HỌC SINH

ngoài cái học nhà trường ra, có ý MUỐN BIẾT VỀ CUỘC SINH HOẠT TRONG THẾ GIỚI VỀ CÁC TRẠNG THÁI CỦA XÃ HỘI

MỖI TUẦN MẮT CÓ 4 XU MUA ĐỌC

Ngày Nay

KIẾN THỨC CỦA MÌNH SẼ TĂNG BIẾT BAO NHIỀU

Một năm, 1\$60 Sáu tháng 0\$90 Gửi tiền mua 1 năm trước khi báo ra được biểu thêm 3 tháng

vi muốn có chỗ để đăng hết Mai Hương và Lê Phong

nên truyện ngắn

HAI CẢNH TRUY LẠC

của KHÁI HƯNG

hoàn lại kỳ sau

VIỆC PHÁP-LUẬT

nhà cố-vấn pháp-luật chuyên môn có bằng Luật khoa cử nhân nay ở: số 83 phố Quan Thánh, Hanoi (AVENUE GRAND BOUDDHA)

Việc kiện cáo, đơn từ, hợp đồng, văn tự, chia của v. v...

Giờ tiếp khách { Buổi chiều: từ 5 đến 7 giờ
Buổi tối: từ 8 đến 9 giờ

PHUC-LOI

1 Avenue Paul Doumer à Haiphong

Articles de Nouveautés
Chapellerie, Parfumerie,
Lunetterie,
Cravates, Chemises Sport

MARQUE

BALTY

CHỮA MẮT

y-si LE TOAN

CHUYÊN MÔN CHỮA MẮT

chữa đau mắt hột, mờ, cắt, cho đơn mua kính

Phòng khám bệnh: 48 Rue Richaud, Hanoi - Tél: 586

LÊ-HUY-PHÁCH

Tonkin — N° 149, Phố hàng Bông — Hanoi

Một nhà thuốc có danh tiếng và tín nhiệm nhất xứ Bắc. Chủ nhân Lê-huy-Phách xem mạch thái-tổ rất tinh thông, đoán được sinh tử... Thuốc Lê-huy-Phách bảo chế theo khoa học. Bất cứ bệnh gì, khó khăn nguy hiểm đến đâu dùng thuốc Lê-huy-Phách đều khỏi cả.

MỠI AN HÀNH HAI CUỐN SÁCH

I. — Phong tình căn bệnh. — Nói rõ những bệnh phong tình, có chụp ảnh các vị trùng của những bệnh ấy.

II. — Hai bộ máy sinh dục. — Nói những bệnh thuộc về huyết của đàn bà và những bệnh thuộc về tinh khí của đàn ông, có chụp ảnh các bộ phận sinh dục.

Thực là hai quyển sách rất cần cho Nam, Nữ giới mà chưa từng nhà thuốc nào có đủ tài liệu khảo cứu ra. Ở gần mời lại lấy, ở xa gửi 0,03 timbre imprimé hoặc hỏi xin ở các đại-lý.

Bệnh đàn bà

Huyết hư. — Da xám, mắt sáo, rức đầu, chóng mặt, đau mỗi thân thể, buồn bã chân tay... Nhất là các bà bản tính huyết hư hoặc sinh nở nhiều lần tổn hại chân huyết và các cơ tụy có hành kinh, nhưng huyết ra rất ít mà sắc huyết tím, nhợt... đều vì khí huyết suy nhược mà làm các bệnh như vừa nói trên. Kíp dùng « Tư lai huyết » số 68, chỉ 1, 2 hộp là huyết xấu đổi được huyết tốt. Thực là phương thuốc Bổ huyết rất đích đáng. Dùng thuốc này, các bà các cô được trăm đấng: mãn nguyệt, thân thể khỏe mạnh, tai mắt hồng hào, gân xương mạnh mẽ. Giá 1\$00 một hộp.

KINH BẤT ĐIỀU

Kinh hành khi lên tháng, khi xuống tháng, hoặc hai tháng một lần hay hai, ba lần trong một tháng mà huyết ra sắc tím nhợt... tức là kém huyết mà mắc bệnh bất điều. Dùng « Điều kinh bổ huyết » số 21, kíp dùng điều ngay lại bồi bổ thêm được chân huyết nữa. Giá 1\$00

BỆNH KHÍ HƯ

Bị đi học bệnh lậu hoặc dương mai — ra chất nhờn, tiêu tiện khi trong, khí vàng, đau bụng nổi hồng, huyết ra xám, đen, có khi lẫn máu, buồn bã chân tay, rức đầu chóng mặt, mờ mắt, u tai... Dùng « Đoàn căn khí hư ẩm » số 37 (giá 1\$00) và « Tảo nhập khí hư trùng » số 38 (giá 0\$50) chỉ 3, 4 hộp là thể nào cũng khỏi hẳn và lợi đường sinh dục về sau. Trăm nghìn người đã ơn nhờ hai thứ thuốc này mà có con nối hậu, mọi sự như ý. Có bệnh hỏi qua người đã dùng sẽ biết.

Bệnh đàn ông

Thận hư. — mờ mắt, ù tai, vàng đầu, rụng tóc, đau lưng, tiểu tiện khi trong, khi vàng, hoặc sinh ra đi tinh, mộng tinh, sậu tinh, nhiệt tinh, lãnh tinh, liệt dương...

Thuốc Lương nghị bổ thận số 20 này bảo chế rất công phu, có vị phải lằm phơi bằng tháng để lấy dương khí, có vị phải chôn xuống đất đúng 100 ngày để lấy thổ khí... Công hiệu của thuốc này không phải là nhỏ, các bệnh sinh ra vì Thận hư như vừa kể trên, lâu năm lắm cũng chỉ dùng 3 hộp thuốc này đã thấy hiệu nghiệm. Giá 1\$00 một hộp.

BỆNH LẬU

Mới mắc : tức buốt, ra mủ... Kinh niên : tiểu tiện vẫn đục, có sạn, ít mủ, ướt quy đầu... dùng « Thuốc năm 1935 » số 70, nặng lắm cũng chỉ hết 8 hộp là cùng, nhất định thể nào cũng khỏi. Giá 0\$60.

GIANG MAI

Lở loét quy đầu, phát hạch, lên sỏi, đau xương giật thịt, mọc mào gà, hoa khế, mới mắc hay đã lâu dùng thuốc số 18, nặng lắm cũng đến 3 lọ là khỏi hẳn. Giá 1\$00.

TUYỆT NỌC LẬU GIANG MAI

Tiểu tiện khi trong, khí vàng, khí đục, có vân nhồi nhồi ở đường tiểu tiện, ướt quy đầu. Bắp thịt rụt, đau mỗi thân thể, tóc rụng mờ mắt, ù tai, đau lưng... Đó là những chứng bệnh của bệnh Lậu hoặc Giang mai chưa tuyệt nọc, phải kíp dùng « Tuyệt trùng » số 12 (giá 0\$60) và « Bổ ngũ tạng » số 22 (giá 1\$00), vì trùng bệnh sẽ tiêu tán đi hết mà các bệnh vật cũng chẳng còn.

Các nhà đại-lý thuốc Lê-huy-Phách

Haiphong : Nam Tân, 100 Bonnal. Haiduong : Phú Văn, 3 Paul Doumer. Hongay : Hoàng đảo Quý, 5 Rue des Théâtres. Nam-định : 28 Rue des Champeaux et 225 Maréchal Foch. Thái-bình : Minh Đức, 97 Jules Piquet. Lạngson : Lý xuân Qui, 10bis rue du Sel. Tủyhóa : Nguyễn xuân Thiệu. Quinhơn : Trần văn Thăng. Huế : Văn Hòa 29 Paul Bert. Vinh : Sinh Huy 59 Phố Ga. Saigon : 109 Rue d'Espagne. Vientiane Phan thị Lộc rue Tafforin.

cùng viết bài tường thuật trên báo Thời-thế và dưới những bài đồ-sẽ ký... Lê-Phong và... Mai-Hương...

Phong đứng lên cười, rồi bước lại gần cô. Anh nhìn cô một cách tò mò và nói :

— Không! phải ký Mai-Hương và Lê-Phong mới được; vì đối với người đàn bà tôi rất có lễ phép, nhất là khi người ấy thông minh như cô.

Mai Hương không thể nén được nỗi vui sướng. Cô reo lên :

— Ôi thế ra ông nhận rồi, ông nhận cho tôi làm nữ trợ bút rồi?

Phong gật...
— Làm nữ phóng viên cho Thời-Thế?

Phong gật.

— Và cộng tác với ông?

Phong lại gật.

— Thế thì còn gì hơn nữa...Vây ngay từ hôm nay, ông với tôi sẽ giúp cô Lý Tuyết Loan tìm sự bí mật trong năm cuốn sách của bác-sĩ Đoàn, sẽ cùng đi tìm kho của ở thượng du...và sẽ đăng cái việc lý kỳ kia lên báo...

Phong gật nhưng anh mỉm một nụ cười ý nhị và nói :

— Trong lúc chưa tìm được kho của, tôi đã tìm được một thứ của báu cũng quan trọng như thế... có lẽ lại hơn thế... tức là cô Mai-Hương...

Mai-Hương cúi đầu mỉm cười, nhưng đôi mắt đưa lên nhìn Phong, cô về tinh tú và... ranh mãnh.

HẾT Thê-Lữ

TÔI GỖ ĐẦU TRÉ

(Tiếp theo trang 7)

Trước hôm lết, học trò biểu tôi một bó hoa và xin đọc một bài chúc từ.

Tôi vui vẻ cảm ơn :

— Các anh cứ làm thế này có phải nhẽ không? Việc gì cứ giữ cái thói cổ hủ nó làm dè tiện cả giống mình đi.

Học trò hoan hỉ lắm, đem confettis ném đầy cả vào đầu tôi và bừa bãi cả lớp. Có một cậu lên xin phép đốt pháo

mừng. Tôi chưa kịp cảm thì tiếng pháo đã nổ ran, ròn và rền lằm, khói mù cả lớp. Tôi đang hắt hơi và dụi mắt, bỗng nghe thấy tiếng quát tháo âm ỉ, chạy ra xem thì thấy ông Đốc đang cơn thịnh nộ. Ông quát :

— Không còn kỷ luật nào cả. Ông để cho chúng nó cười đầu, cười cổ ông thế này à?

Vừa nói vừa xông vào trong lớp. Trông thấy bó hoa kếch sù dề trên bàn, ông hỏi :

— Ông lấy bó hoa này à?

— Vâng!

— Thế ra ông ăn lễ. Ông không giữ kỷ luật nhà trường, để học trò nó đùa như chợ vỡ. Hạn cho ông nội trong 24 giờ phải làm đơn xin đổi, không thì tôi sẽ tổng lên man ngược.

(Còn nữa) Song Thanh

SÔNG

(Tiếp theo trang 11)

— Cảnh đẹp như thế này mà sao anh ít khi về đây?

Hiệp nhìn Thanh nói :

— Bây giờ anh mới thấy thế... Có lẽ hết một năm nghỉ trả hạn, anh xin thôi hẳn. Giàu có như mình, tội gì còn rúc vào một số ruộng tối, làm lung khổ sở, phí hết một đời... Thật là vô-ly hết sức.

Chàng đặt tay Thanh vào giữa hai bàn tay chàng rồi nói tiếp :

— Bây giờ anh mới nhận thấy sống có nghĩa lý. Còn trước kia..

Chàng giơ tay chỉ mấy cây thông :

— Trước kia, anh sống vô vị như mấy cây thông này, không nghĩ ngợi gì, không biết là mình sống nữa.

(Còn nữa) Nhất Linh

LE TEMPS VOUS ATTAQUE COTY VOUS DÉFEND

Pour rester — jeune —

Pour plaire toujours

Son traitement de Beauté, moderne complet, rapide, simple, efficace

10 minutes le matin.

10 minutes le soir.

AGENTS :

L. RONDON & Co L^{td}

18, Bd Đông Khanh, Hanoi

VIỆC TUÂN LỆ

Cuộc bảo cử ở hạ nghị viện Pháp

Mãi tới sáng thứ hai 4 Mai, vẫn chưa rõ tin kết quả cuộc bảo cử.

Các báo Pháp ra ngày thứ bảy đồng thanh đoán rằng nghị viện mới sẽ nghiêng về tả.

Mới biết được một ít kết quả. Đảng xã-hội quốc-tế lao-động được nhiều người trùng cử nhất, thứ đến đảng Xã-hội cấp-tiến, rồi đến Cộng sản. Ông Herriot, ông Taittinger và ông Reynaud đều được tái cử.

Ở Saigon ông De Beaumont trùng cử.

Có lẽ ông Sarraut sẽ phải từ chức. Tổng thống sẽ với đảng trưởng đảng nào nhiều nhất trong nghị viện để lập nội các.

Tin sau cùng. — Đã biết được kết quả của 613 ghế (Hạ nghị-viện Pháp khóa này có tất cả 618 ghế nghị viên) như sau này :

Bảo-thủ	11
Cộng-hòa dân-chủ hợp-nhất	90
Dân-chủ bình-dân	23
Tả-đảng cộng-hòa	83
Cấp-tiến độc-lập	31
Xã-hội cấp-tiến	115
Xã-hội độc-lập	9
Xã-hội hợp-nhất	25
Xã-hội lao-động quốc-tế	145
Cộng-sản độc-lập	19
Cộng-sản	71

Chức thủ hiến Đông-dương

Ông Lamoureux nghị viên, nguyên tướ trưởng, không được tái cử nghị viên và lại không ra tranh cử lần thứ hai, nên có nhiều người ngờ có lẽ ông có ý muốn được cử sang Đông dương sung chức thủ hiến.

Báo «France Indochine» nói ông Lamoureux đã được chính phủ hứa từ mấy tháng trước có dịp sẽ đề thế chân ông René Robin.

Cũng theo báo F. I. thì đến Octobr này, ông Pagès hiện nghị ở Pháp sẽ sang thế chân ông Thống sứ Tholance.

Kinh thành Addis Abeba thất thủ

Rome, 2 mai. — Quân Ý đã kéo vào thành Addi-Abbeba. Hoàng đế Hailé Sélassié đã bỏ để đi, đạp xe lửa đi Djibouti và có lẽ sẽ cùng Hoàng hậu và Hoàng tử sang lánh nạn ở Palestine. Một xứ của Anh-cát-lợi được hội Quốc liên ủy cho bảo hộ.

Có tin đến vua Hailé Sélassié sẽ thoái vị nhường ngôi cho Hoàng cung Thái tử và Ethiopie sẽ thành một nước bảo hộ của Ý.

Việc kinh thành A dis Ab ha thất thủ và vua Hailé Sélassié bỏ nước làm lưu lạc Anh sôi nổi. Nhiều báo cho là địa vị của Anh trên hoàn toàn bị rung động.

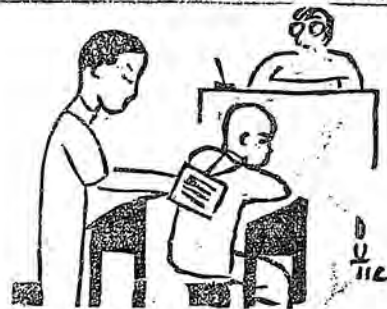
Londres 2 mai. — Hoàng đế Hailé Sélassié chưa thoái vị. Chính giới Anh cho việc đánh nhau với Ý thế là kết liễu.

Tòa sứ thần Ethiopie ở Luân đôn lấy làm ngạc nhiên. Hôm 30 mai chính phủ Ethiopie đã họp các thượng thư đều muốn vua thoái vị để cho yên tĩnh thế, chỉ có một mình vua nhất định không chịu.

SÁCH, BÁO MỚI

Lời Non nước, tập thơ cũ, ông Minh đức Lâm Toại. Tác giả xuất bản, giá 0\$30, dày hơn 90 trang.

Đuốc văn minh tuần báo văn chương trào phúng xã hội ra ngày chủ nhật giá 0\$02. Administration: Ngô-minh-Điền, Directeur Gérant: Ngô-v-Bán. Tòa soạn 26 phố hàng Than Hanoi.

Một học trò thường được thầy giáo khen là chăm chỉ.

Chuyện Ta, chuyện Tàu

Hai Bà đánh giặc giá 1 xu, là chuyện hai Bà họ Trưng đánh Tàu, Nguyễn-Tử-Siêu soạn rất hay, lại có hình vẽ đẹp, 16 trang lớn, vài ngày ra một cuốn.

Lịch-sử Vợ Ba Đê-Thám mưu-trí rỏ-rang vô cùng, Thám nhờ có người vợ này mà nổi tiếng « Kiệt-hiệt » đã trọn bộ, dày 96 trang, giá 0\$10.

24 người anh-hùng cứu quốc dày 544 trang lớn, bìa đẹp, giá 1\$20.

Tục 24 người anh hùng cứu quốc dày 160 trang lớn, giá 0\$40.

Tiền Hán diễn nghĩa chuyện Bái-Công, Hạng-Vũ hay vô cùng, dày 65 trang lớn, bìa đẹp, giá 1\$30.

Đông-Chu Liệt-Quốc diễn nghĩa hay hơn Tam-quốc dày linh 2000 trang, giá 1\$50

Mua buôn, mua lẻ thơ, mandal để cho nhà xuất-bản :

Nhà in Nhất-Nam 102 hàng Gai Hanoi
(Có gởi Contre rembent trước phí người mua chịu)

TRỪ TUYỆT BỊNH SIÈNG

Thuốc SIÈNG HIỆU NHANH-MAI

Ai dùng thuốc này không hết bệnh, của một tôi thường mời, và dám làm giấy cam-đoan cho mỗi vị dùng thuốc HAY VÔ SONG GIÁ 0\$30

Bệnh siêng uống thuốc này vào thì hết liền (ky-thai) Quai vị mắc phải chứng bệnh siêng. Đau đầu lâu, đầu nặng thế nào, dùng đến thuốc này trừ tuyệt bịnh, hiệu nghiệm như thần. Chứng siêng sinh ra bởi đấm lạnh đóng trong lỗ phổi, phổi không thông hơi thở khó khê. Đấm lạnh, càng nhiều, bí lỗ phổi, thì hơi thở càng khó khăn mệt nhọc, người bịnh bức rức khó chịu vô cùng. Người yếu sức gặp lúc đấm nhiều phổi bị nghẹt, thở không kịp phải chết đuối. Vậy khi siêng, bất luận đau lâu hoặc mới phát đầu nặng nhẹ thế nào, dùng đến thuốc này hiệu nghiệm như thần, uống vào, đấm hạ, hết siêng tức thời. khắp nơi có bán, nơi chỗ đại-lý NHANH-MAI. Mua sỉ do nơi nhà thuốc NHANH-MAI 298 Paul Blanchy boîte postale N° 63 SAIGON.

Giá mỗi ve 0\$30
Hanoi : do nơi Nguyễn-vân-Đức 11 rue des Caisses
Huế : Viên-Đệ, 11, quai de la Susse
Pnompenh : Huỳnh-Trí 15, rue Ohier
Vientiane : Lê-xuân-Mai (Ấu-Ba)
Vinh : Vinh-hung-Trường 77, rue Sarraut.

TEINTURERIE
KIM QUY
SENS UNIQUE
KIM QUY

THẬP LẬP KIM ĐẠN

TRỊ ĐAU DẠ DÀY — PHÒNG TÍCH
An không tiêu, Dạ dạ bụng, Đau hơi,
Hạ ợ ợ chua, Sỏi bụng, Đau bụng, Đau
ung. Tác ngược... — nhẹ 2, 3 ve, nặng
4, 5 ve LÀ KHỎI HẸN, — mỗi ve to 0\$35

BẢO HÒA DƯỢC PHÒNG

32 RUE DU PONT EN BOIS
(phố cầu gỗ) HANOI

Đại-lý : Haiphong MAI-LINH 60, 62
Paul Doumer — Vinh SINH-HUY 59
Maréchal Foch — Huế KIM-SANH
Dược-Cục, My-loi, Cau Hai, gare (Huế)
Hà-dong MINH-HUNG 64 R. Ng. hữu Đệ

FUMEZ LE JOBB

OU NE FUMEZ PAS

Le paquet vert 0\$06

TÌM THẤY CỦA

Người ta sống ở đời không gì sung sướng bằng được khỏe mạnh luôn, người đang có bệnh, hoặc thân thể yếu đuối, được thuốc hay, khỏi bệnh, thấy khỏe mạnh, lúc cũng như là đã mất của mà lại tìm thấy, sự sung sướng kể sao cho xiết; tiền của dễ tìm; thuốc hay khó kiếm, dùng thuốc không phải đương, không những là không khỏi bệnh mà lại còn hại cho thân thể nữa. Bởi vậy, bản hiệu chế ra thứ rượu « **Cấp-Kỵ Hồ-Cốt** » là một thứ rượu thuốc của bản hiệu đã từng nghiên cứu trong hơn 20 năm chuyên dùng **cao hồ-cốt, cấp-kỵ, xương bìm-bịp, sâm, nhung, kỷ, quế** thượng hảo hạng chế ra, bất kỳ nam, phụ, lão, ấu, ai đã dùng qua, cũng công nhận rằng thứ rượu này rất là kinh nghiệm. Nhà Boan đã khám nghiệm thứ rượu này dùng về sinh, ngày 1 Mars 1935 đã cho phép bản hiệu chế tạo ra để bán. Thứ rượu « **Cấp-Kỵ Hồ-Cốt** » này chuyên trị các bệnh: Đản ông, đản bà, trùng phong, mẻo mồm, bán thân bất toại, đau lưng, đau xương, đau bụng, đau bụng kinh niên, đau tức, đau xuyên ra sau lưng, sau vai phồng tê, thứ thấp. Đản ông: liệt dương, phát hàn, tinh khí, bất cố. Đản bà sản môn Đản bà, con gái: Kinh nguyệt bất điều khi hư; huyết hư, sinh ra xanh xao gầy yếu, gần đến ngày kinh hay đau bụng, chóng mặt: dùng thứ rượu này thì được khỏe mạnh. Đản ông thì tráng dương cường khí, đản bà thì kinh điều, đều, huyết tốt, thai sinh giỏi, đản bà mới đẻ uống một chai, thì đổi máu xấu sinh máu tốt, trông thấy đỏ đangay thật rất là thần hiệu, các quý khách ai có dùng qua mới biết bản hiệu không dám nói sai.

Giá bán mỗi chai lớn 01.80 là 1\$30 — Chai nhỏ

01.40 là 1\$00 — Chai nhỏ 01.20 là 0\$50

Sáng một chén, tối một chén, kiên nước độ 2 giờ sẽ uống và kiên củ cải rau cải.

QUẢNG-ĐÔNG TỈNH BẢO-ĐA-HOAN kính cáo

« Bất cứ các hạn xa gần, ai đã có lòng hiếu cổ tới thứ rượu « **cấp-kỵ hồ-cốt** » của bản hiệu viết giấy đến tận hiệu chính Bảo-Tâm-Chải 13 rue principale Darcou và Bảo-Thuận-Thân 5 rue du Sacre à Hanoi tiền phi tiền gửi rượu bản hiệu xin chịu một nửa, còn quý-khách chịu một nửa»

TIỆM CHÍNH: Bảo-Da-Hoan, Quang-Đông uuu.

Tổng-Đại-lý: Bảo-Tâm-Chải, 13 phố Chính Đản-cầu. (13 rue principale).

CÁC CHI-ĐIỂM: Bảo Nhuận Than, số nhà 5 phố hàng Đường Hanoi. **Hải-phong:** Lâm Sâm Kỳ nhà số 1 phố hàng Cháo (1 rue Formose). Mỹ Chân Tường, nhà số 88 phố hàng Cót (88 rue Marechal Pétain). **Khang An:** nhà số 50 phố Tân gian (50 avenue de Belgique). **Namdinh:** Hạnh Mậu nhà số 215 phố Khách (215 rue Marechal Foch) **Son-táy:** Ích Sinh Đường, phố Cửa Tả. **Bacninh:** Gia Hưng Đường, ngõ rạp hát phố Tiên an. Hoàng hoa y viện, nhà số 200 phố Tiên an. **Đầu Hoa** y quán nhà số 67 phố Ninh xá. **Thaibinh:** Madame Phan Lung, n° 9 Phố Nguyễn duy-Hàn **Phulang-thuong:** Vĩnh Đồng Thái. **Thainguyen:** Vĩnh Hòa, phố Chợ.

Bản hiệu lại mới mua được 9 bộ xương hổ, 2 bộ xương sơn-dương, 1 bộ xương gấu, nấu thành hơn 600 lượng cao, bán lại lũng Đại-lý của bản hiệu tại phố Chính Đản-cầu, số nhà 13, giá bán mỗi lượng là 4\$00. Xin mời các quý khách chiếu cố mua giúp cho, bản hiệu xin cam đoan rằng cao thật, nếu các quý khách dùng không được công hiện gửi trả lại, bản hiệu xin trả lại tiền.

BAO-DA-HOAN CHỦ-NHÂN KINH-CÁO

ĐỘC GIẢ HÃY COI CHỪNG

NHỮNG THỨ THUỐC NHÂM TRỊ BỆNH PHONG-TÌNH NÓI TRÊN TRỜI DƯỚI ĐẤT MÀ KHÔNG CÔNG HIỆU GÌ HẾT.

Vậy ai đã lỡ dùng rồi mà chưa chắc là rút tuyệt nọc Nghĩa là trước kia đã có đau bệnh phong tình, như: Lậu, Tiêm-la, Cốt-khí, Hột-xoài, Giang-mai... v. v. dùng đủ thứ thuốc đến nay chưa chắc là rút tuyệt nọc, trong mình còn như cũ, tiểu tiện bôn uất, nếu để lâu sanh ra tê bại và nhiều chứng bệnh rất ghê gớm, mau dùng thuốc

Sưu-độc bá-ứng hoàn

biệu **ÔNG TIÊN** trong ít ngày sẽ thấy trong mình được nhẹ nhàng nước tiểu có giầy có nọc, hoặc đục như nước gạo... đó là nọc độc hãy còn ẩn trong mình bị thuốc tống lòi ra, phải rằng dùng cho thường sẽ hết rút.

Bệnh đản bà

Có nhiều người bị gốc độc bệnh phong-tình của đản ông sang qua, nay đau mai, mạnh huyết trắng ra đản đĩa, lộn mủ lộn máu, hôi tanh khó chịu, lâm trường là đau Tử-cung là Bạch-dái, dùng thuốc hết tiền mà bệnh vẫn còn mang đến nỗi phải thiệt mạng, vậy phải dùng thuốc

Sưu-độc bá-ứng hoàn

biệu **ÔNG TIÊN** mới hết được.

Bệnh con nít

Bị gốc độc của cha mẹ di truyền, may còn sống sót được mình mẩy ghê chốc, u nhọt lở loét cùng mình mau dùng thuốc **SUU-ĐỘC BÀ-ỨNG HOÀN** hiệu **ÔNG TIÊN** hết sức công hiệu: Chúng tôi dám nói quả quyết và làm cam đoan ngoài thuốc **SUU-ĐỘC BÀ-ỨNG HOÀN** hiệu **ÔNG TIÊN** ra chưa chắc có thứ thuốc nào trị được tận gốc, tuyệt nọc các chứng bệnh phong-tình.

ĐẠI CỤC ÔNG TIÊN DƯ'OC PHÒNG
68 RUE DU PAPIER — TÉL. 188, HANOI

SUCCESSALES:

HANOI a) 38 Phố Huế — b) 57 Hàng Lọng — HAIPHONG 79 P. Doumer — BAC-NINH Rue Tiên An — HÀ-ĐÔNG 19 Hà Văn — BẮC-GIANG Avenue de la Gare ĐÁP-CẦU Rue principale — NAMDINH 77 Marechal Foch — YÊN-BÁY Avenue de la Gare

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

XỔ SỐ HOÀN VỐN CHO PHIẾU TIẾT KIỆM mở ngày 28 AVRIL 1936
Chủ tọa: Ông Đốc Phủ Vinh. Dự kiến: Các ông Chính như Khanh, Đình như Thanh

Cách thức số 2 — Bộ số 5

2359	Trần Lâm ở Biên hoà	1.000 \$ 00
2555	Tôn thất Bích ở Quangnam	500 \$ 00
10443	Ông Nguyễn hữu Lạc ở Khốne (Laos)	500 \$ 00
8484	— Nguyễn văn Long, Thư ký Sở Ngân khố ở Hảiphong.	250 \$ 00
16629	— Nguyễn ngọc Đại ở Châu đốc	250 \$ 00
16753	Phiếu này chưa đóng tiền tháng nên không được hưởng quyền lợi về kỳ xổ số này.	

Sau khi đóng tiền được 2 năm rồi, người chủ phiếu số 2, được hưởng số tiền lợi của Hội chia. Số tiền lợi về cách thức số 2, Hội chia cho những người chủ phiếu số 2 về năm 1934 là: 4.871\$40.

Cách thức số 3 — Bộ số 329

361	Ông Phạm văn Chúc ở làng Phú Vinh - Phatdiem.	250 \$ 00
2022	Bà Lê Thị Phi ở Tuy hoà	50 \$ 00
2033	Ông Nguyễn văn Xúc. Nhà Học chính ở Huế.	449 \$ 1
2042	— Lâm quan. Đại ở Mytho	449 \$ 18

Sau khi đóng tiền được 2 năm rồi, thì người chủ phiếu số 3 được hưởng số tiền lợi của Hội chia cho.

Tiền lợi trả trong những cuộc xổ số trong năm 1934 là: 5.515\$ 23
Tiền lợi chia cho hạng phiếu số 3 trong năm 1934 là: 2.493\$ 32
Tổng cộng số tiền lợi chia cho hạng phiếu số 3 được cả: 7.908\$ 55

Cách thức số 5 — Xổ số hoàn vốn gấp bội

22599A	Rà Co thị X-ng. 35. Quai des Jonques, Xóm cũ ở Cholon	2.5 0 \$ 00
252-3	Số 5 — Xổ số hoàn nguyên vốn — Bộ số 970 xổ trung	
3222A	Ông Selsis ở Saigon.	1.000 \$ 00
10301A	— Nguyễn văn Tích, Tổng sự tại Bộ Hình ở Huế.	200 \$ 00
12 08A	— Kho Kong Lâm ở Paksé (Laos)	200 \$ 00
12122A	Bà Vũ thị Lương ở nhà ông Tin, Géomètre Sở Than Maokhê.	200 \$ 00
21725A	Ông Thanh Guin, 30, Phố Bonnal ở Hảiphong	200 \$ 00
7895B	Ông Đuan văn Ban ở Sadeo	200 \$ 00
	Cô Ngô Kim ở Sùng Trưng	200 \$ 00
	Những phiếu số 5777B — 11974A — đóng tiền trễ quá một tháng, nên không được hưởng quyền lợi về cuộc xổ số này.	200 \$ 00
27576	Số 5 — Xổ số miễn góp — Bộ số 1821 xổ trung GIÁ BÁN LẠI	VỐN PHIẾU
7014A	Cô De la Sill - Suzanne, Giám đốc trường St Pierre ở Hanoi.	1.535 \$ 00
8258B	Ông Châu Lợi ở Quangnai.	109\$20
	— Trần văn Nam ở Batri	100\$80
	Những phiếu số 3136A — 23402A — 25432A — 25966A — 1553B — 6234B — 4172B đóng tiền trễ quá một tháng nên không được hưởng quyền lợi về cuộc xổ số miễn góp trên đây.	200 \$ 00

Các người chủ phiếu số 5 được chia lợi kể từ ngày mua phiếu. Trong các hội lập hỗn ở Viễn-Đông chỉ có Hội Vạn Quốc Tiết KIỆM chia lợi cho người mua phiếu kể từ năm thứ nhất. Tiền lợi chia cho những người chủ phiếu số 5 trong năm 1934, mở ngày 29 Juillet 1935 là: Phiếu số 86 ông Paul Coulom ở Saigon được 1.000\$ - p. số 24733 ông Ng. v. Sao ở Tanchau được 200\$ Số tiền hoàn vốn gấp bội cho phiếu số 5 về tháng năm tây định là 5.000\$. Kỳ xổ số ngày 28 Mai 1936 mở tại Hội quán ở Saigon sẽ thêm cuộc xổ số chia lợi phiếu số 5 về năm 1935

IDEO

Về phần nhà Máy thời có đủ các khí-cụ để in hầu ngài các thư giầy má, sổ sách về buôn bán, hoặc in việc tư. Xin ngài đên thương lượng cùng chúng tôi.

Về phần nhà bán Sách thời sẵn lòng để ngài biết những sách mới xuất-bán. Xin ngài cứ hỏi bán kê các sách mới.

Về phần nhà bán Giấy-Bút thời có đủ các thứ cần dùng về bàn giầy, kẻ ra nhiều nhất ở xứ Đông-Pháp; hơn ba nghìn thứ, hàng tốt, giá phải chăng.

VIÊN-ĐÔNG-ẤN-ĐƯỜNG

Bán đủ các thứ sách vở giầy bút.
HAIPHONG — 28, Rue Paul-Bert — HANOI